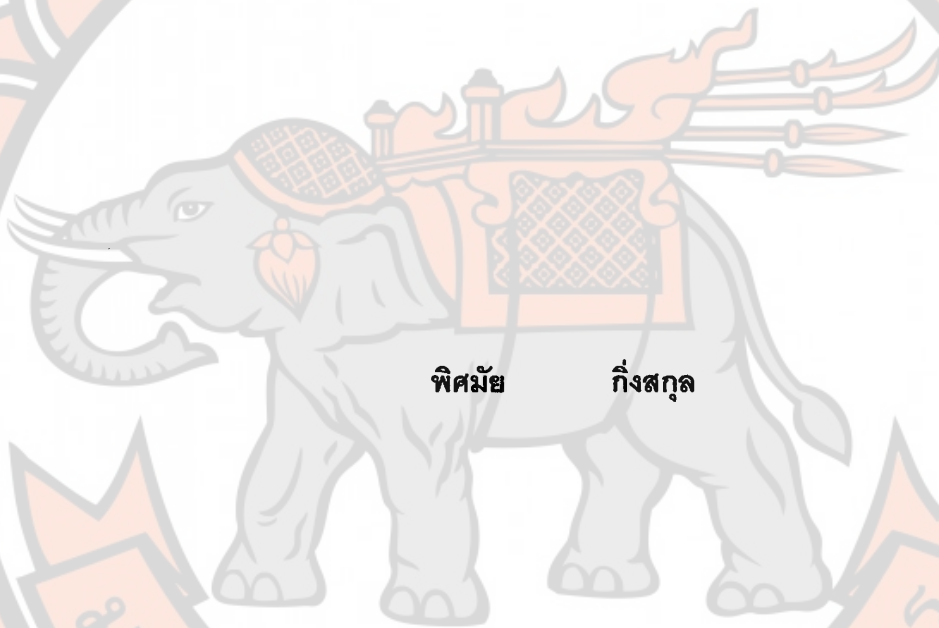
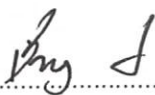

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูด
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
กันยายน 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาการศึกษา ได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

(ดร.ชำนาญ ปาณางษ์)

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินภา กิจเกื้อกูล)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

กันยายน 2560

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ประกาศคุณูปการ

การวิจัยฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาและความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก ดร.ชำนาญ ปาณาวงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการทุกท่านที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่งจนการวิจัยสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.อังคณา อ่อนธานี ดร.น้ำทิพย์ องอาจวานิชย์ อาจารย์ภาควิชา การศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร นางสาวทิพวรรณ ลาวเมือง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 นางธันนัทธร มาทอง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านแม่ตาวใหม่ และนางสาววิรยา เมฆกระจ่าย ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนตะพานหิน ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จนทำให้การวิจัยครั้งนี้สมบูรณ์ และมีคุณค่า

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร บุคลากร และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้าน แม่อุสุวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 2 ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่ง ในการเก็บข้อมูลและตอบแบบสอบถาม รวมถึงคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนผู้เขียนตำราวิชาการที่ผู้วิจัยได้ ศึกษาค้นคว้าและได้อ้างอิงทุกท่าน

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน

พิศมัย

กิ่งสกุล

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ผู้ศึกษาค้นคว้า	พิศมัย กิ่งสกุล
ที่ปรึกษา	ดร.ชำนาญ ปาณาวงษ์
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง, กศ.ม.สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2560
คำสำคัญ	กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับเกณฑ์ร้อยละ 75 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

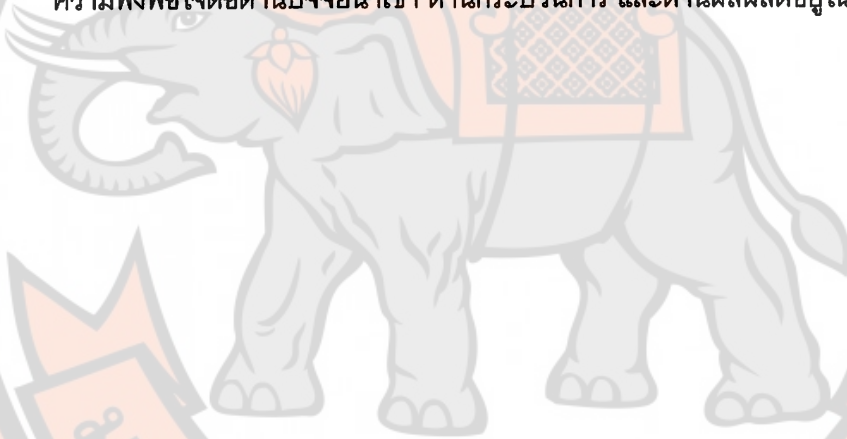
ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือขั้นที่ 1 สร้างและหาดัชนีประสิทธิผล ขั้นที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และขั้นที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแม่อุสุวิทยา อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 จำนวน 28 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยมีหน่วยสุ่มคือห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task - based learning) จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task - based learning) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t - test แบบ One sample test

ผลการวิจัยพบว่า

1) กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task - based learning) จำนวน 6 กิจกรรม ได้แก่ Greeting and introduction, At the restaurant, Asking for direction, My family, My hobbies และ Life work และกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.54

2) ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตอยู่ในระดับมาก

มหาวิทยาลัยนเรศวร

Title A DEVELOPMENT OF TASK - BASED LEARNING ACTIVITY TO ENHANCING ENGLISH SPEAKING ABILITY FOR GRADE 9 STUDENTS

Authors Pissamai Kingsakul

Advisor Chamnan Panawong, Ph.D.

Academic Paper Independent Study M.Ed. in Curriculum and Instruction, Naresuan University, 2017

Keywords TASK - BASED LEARNING, ENGLISH SPEAKING ABILITY

ABSTRACT

The purposes of this research were as follows: 1) to construct and study effectiveness a Task – Based Learning activity to enhancing English speaking ability for grade 9 students. 2) to compare English speaking ability for grade 9 students after learning with Task – Based Learning activity and the criterion of 75. 3) to study the student's satisfaction toward learning with Task – Based Learning activity to enhancing English speaking ability for grade 9 students.

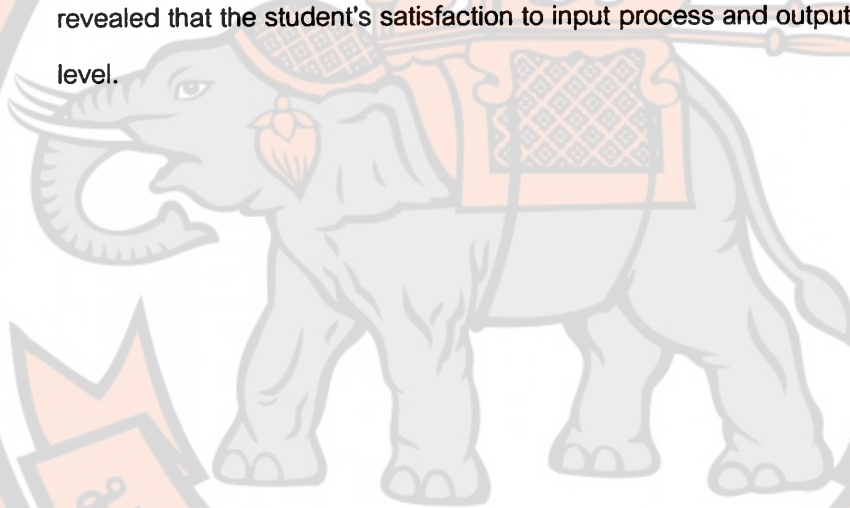
Researcher was implement the process to Research and Development, there are 3 steps include construct and study effectiveness, compare English speaking ability and study the student's satisfaction. The sample were 28 students who studied in grade 9 of Banmaeousuwittaya School Thasongyang district of Tak province under Tak Primary Education Service Area Office 2. They were selected by using sample random sampling by a unit of classroom. The research instruments were 6 lesson plans for 12 hours, the test of English speaking ability and the student's satisfaction questionnaire toward the Task – Based Learning activity. Statistic used mean, Standard Deviation (S.D.) and Independent samples t-test.

The results of the study revealed that:

1) The Task – Based Learning activity were 6 activity include Greeting and introduction, At the restaurant, Asking for direction, My family, My hobbies and Life work, the Task – Based Learning activity to enhancing English speaking ability for grade 9 students was suitable at high level and the effectiveness was 0.54

2) The English speaking ability of the students after using the Task – Based Learning activity was significantly higher than the criterion of 75 at based on the .05.

3) The student's satisfaction after using the Task – Based Learning activity to enhancing English speaking ability was suitable at high level. When considering revealed that the student's satisfaction to input process and output were suitable at high level.

มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และการนำไปใช้.....	9
กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ.....	22
ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ.....	30
ความพึงพอใจ.....	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	47
ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้น งานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	47
ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงาน ปฏิบัติกับเกณฑ์ร้อยละ 75.....	59
ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	62

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	67
ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	67
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับเกณฑ์ร้อยละ 75.....	71
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	71
5 บทสรุป.....	76
สรุปผลการวิจัย.....	76
อภิปรายผล.....	76
ข้อเสนอแนะ.....	79
บรรณานุกรม.....	80
ภาคผนวก.....	85
ประวัติผู้วิจัย.....	131

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล.....	12
2 มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ.....	16
3 มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง โดยการพูดและการเขียน.....	18
4 มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ.....	19
5 มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม.....	20
6 มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน.....	20
7 มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน.....	21
8 มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก.....	22
9 การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ และเวลากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง Connections.....	48

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
10 การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และเวลา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	49
11 ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	68
12 ผลการตรวจสอบดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	70
13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษกับเกณฑ์ร้อยละ 75.....	71
14 ผลการศึกษาความพึงพอใจของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 28 คน.....	72
15 แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ).....	101
16 ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	103
17 แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ).....	105

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
18 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)	113
19 ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเที่ยง (Lovett) ของแบบทดสอบวัดวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 ข้อ.....	116
20 ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	122
21 ผลคะแนนการวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ.....	124
22 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	126
23 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของรายการข้อคำถามเพื่อประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	128
24 ผลความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	129

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การเรียนภาษาต่างประเทศแตกต่างจากการเรียนรู้กลุ่มสาระอื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นเป็นการพัฒนาทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งทั้ง 4 ทักษะที่กล่าวมานั้น ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุด เนื่องจากเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ในภาษาอย่างชัดเจน และเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันการที่ผู้เรียนใช้ภาษาได้ไม่ดี เพราะผู้เรียนไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ขาดความคล่องแคล่วในโครงสร้างทางภาษาและสำนวนต่างๆ และขาดความเข้าใจในสภาพความเป็นจริงทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (Shumin, 1998, p.8) การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันการฝึกทักษะการพูดยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรนักเรียนมีโอกาสที่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดน้อยมากทั้งในและนอกห้องเรียน นักเรียนจึงไม่เห็นความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษและไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับผู้อื่น จากผลการทดสอบระดับชาติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559 ที่ผ่านมารายวิชาภาษาอังกฤษพบว่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.16 ซึ่งเป็นคะแนนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ สาระการเรียนรู้ที่มีคะแนนต่ำคือ สาระการเรียนรู้ที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.28 และสาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรมคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.51 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2560)

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนทางหนึ่งคือการให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงและมีการปฏิบัติจริงการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task - based learning) เป็นการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้

ภาษาและได้เรียนรู้ภาษาในสถานการณ์จริงโดยการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานตามภาระที่ได้รับมอบหมายได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เน้นความหมายในการสื่อสาร (Meaning) มากกว่ารูปแบบภาษา (Form) จนบรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และปรากฏชิ้นงานหรือผลงานให้เห็น ซึ่งมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน เอลลิส (Ellis, 2003, pp. 244-262) และ วิลลิส (Willis, 1996, pp. 38-64) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task - based learning) ดังนี้

1. ขั้นเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนเตรียมตัวนักเรียนในการปฏิบัติงานกิจกรรมได้แก่ การเตรียมคำศัพท์ สำนวน หรือ การนำเสนอคำศัพท์ใหม่ที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงาน การศึกษารูปแบบการปฏิบัติงาน และการให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะคล้ายกับงานที่จะต้องปฏิบัติจริง

2. ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เพื่อบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ โดยเน้นการสื่อความหมาย (Meaning) มากกว่ารูปแบบทางภาษา (Form) ซึ่งการทำงานอาจจะอยู่ในลักษณะการทำงานเป็นคู่หรือทำงานเป็นกลุ่ม

3. ขั้นหลังการปฏิบัติงาน (Post-task) เป็นขั้นตอนสุดท้าย ซึ่งนักเรียนต้องรายงานผลการปฏิบัติงานตลอดจนประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง หรือของกลุ่ม พร้อมทั้งร่วมกันวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน เรียนรู้รูปแบบของภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง จากนั้นนักเรียนจะได้ฝึกการใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว รวมทั้งสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยอาจให้นักเรียนได้ทำงานปฏิบัติซ้ำอีกครั้ง แต่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขบางประการที่ให้ความแตกต่างกันกับการปฏิบัติงานในครั้งแรก

งานวิจัยของ ผกาภาศ เมฆศรี (2554) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจรรยา จันทาศรี (2552) ทำการวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างศาครุสคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร พบว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ผลการวิจัยดังกล่าวพบว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมผู้เรียนให้มีโอกาสแสดงออกและเรียนรู้ตามศักยภาพของตน ดังนั้น

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยเป็นการเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษาและความสามารถในการสื่อสาร มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับเกณฑ์ร้อยละ 75
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตการวิจัยเป็นไปตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตของแต่ละขั้นตอนออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
2. ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบ้านแม่อุสุวิทยา อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก จำนวน 30 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยและสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม และตัวชี้วัดระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบ้านแม่อุสุวิทยา อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

โรงเรียนบ้านแม่อุสุวิทยา จำนวน 28 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยมีหน่วยสุ่มคือห้องเรียน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาและสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม และตัวชี้วัดระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตด้านตัวแปร

ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560
โรงเรียนบ้านแม่สุวิทยา อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก จำนวน 28 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริม
ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ 3 ด้าน ดังนี้คือ
ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้
นักเรียนได้ใช้ภาษาและได้เรียนรู้ภาษาในสถานการณ์จริงโดยการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานตาม
ภาระที่ได้รับมอบหมายได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เน้นความหมายในการสื่อสาร
(Meaning) มากกว่ารูปแบบภาษา (Form) จนบรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และปรากฏ
ชิ้นงานหรือผลงานให้เห็น ซึ่งมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นเตรียมปฏิบัติ (Pre-task) เป็นขั้นตอนเตรียมตัวนักเรียนในการปฏิบัติงาน
กิจกรรมในขั้นตอนนี้ คือ การเตรียมคำศัพท์ สำนวน หรือการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ที่ต้องใช้ในการ
เรียนรู้การให้นักเรียนศึกษารูปแบบการเรียนรู้ และการให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานที่ลักษณะคล้ายกับ
งานที่จะต้องปฏิบัติจริง

1.2 ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ทำงานปฏิบัติโดย
ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการทำงานปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ โดยมุ่งเน้นด้านความหมายในการ
สื่อสาร นักเรียนอาจทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม โดยมีรูปแบบกิจกรรมของงานปฏิบัติที่หลากหลาย
เช่น การหาลักษณะที่เหมือนหรือแตกต่าง (Spot the difference) การเติมข้อมูลที่หายไป
(Information gap task) หรือการเล่าเรื่อง (Retelling story) เป็นต้น หลังจากที่นักเรียนได้
ปฏิบัติงานเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว นักเรียนมีการเตรียมรายงานผลการปฏิบัติงาน โดยมีผู้สอนเป็น
ผู้ให้ความช่วยเหลือ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ สำนวน และมีการช้อมก่อนการ
รายงานจริง ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการรายงานมากยิ่งขึ้น สำหรับวิธีการรายงานนั้น
นักเรียนสามารถรายงานโดยการพูด การเขียน การใช้แถบบันทึกเสียง หรือการใช้วิดีโอ ต่อจากนั้น
นักเรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อผลการปฏิบัติงาน ในขั้นตอนนี้ระหว่าง
ปฏิบัติงานนี้ Willis and Ellis ได้กล่าวไว้แตกต่างกันเล็กน้อย คือ ในส่วนของขั้นตอนในการรายงาน

ผลการปฏิบัติงาน และการประเมินผลการปฏิบัติงานนั้น Ellis ได้นำไปไว้ในขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task)

1.3 ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) ในขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้มีการพัฒนาในด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์โดยได้แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1.3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language analysis) นักเรียนจะได้ร่วมกันวิเคราะห์รูปแบบภาษาที่ใช้ในงานปฏิบัติ และเรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมายที่ใช้ในงานปฏิบัตินั้น โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำและเสนอแนะรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง กิจกรรมในขั้นตอนนี้ เช่น การนำข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของนักเรียนมาร่วมกันวิเคราะห์และแก้ไขให้ถูกต้อง โดยมีผู้สอนเป็นผู้เพิ่มเติมในส่วนที่ยังบกพร่องให้มีความสมบูรณ์และถูกต้อง โดยการวิเคราะห์ภาษาจากเนื้อเรื่องที่อ่าน

1.3.2 ขั้นฝึกหัดใช้ภาษา (Practice) หลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้รูปแบบและโครงสร้างทางภาษาที่ถูกต้องแล้ว นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว และใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น กิจกรรมในขั้นนี้ เช่น การให้นักเรียนทำงานปฏิบัตินั้นอีกครั้งหนึ่ง แต่มีเงื่อนไขและวิธีการที่แตกต่างจากการปฏิบัติงานในครั้งแรก

2. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและโครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้องในการถามและตอบคำถามที่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ตลอดจนการแสดงออกทางด้านสีหน้า ท่าทาง ช่วยในการสื่อความหมายให้คู่สนทนาเข้าใจ โดยวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษจากแบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติในรูปแบบของการถามและตอบคำถามตามภาระงานหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้

3. ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index, E.I.) หมายถึง ตัวเลขแสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนโดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติต่อผลลัพธ์ของคะแนนเต็ม - ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติโดยมีเกณฑ์ในการยอมรับคือค่าดัชนีประสิทธิผลต้องไม่ต่ำกว่า 0.50

4. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกในทางบวกของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนจากด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ดังนี้

4.1 ด้านปัจจัยนำเข้า คือสิ่งที่นำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ประกอบด้วย ระดับความยากง่ายของกิจกรรมการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ที่นำมาสร้างเนื้อหาของแบบทดสอบและสื่อการเรียนรู้

4.2 ด้านกระบวนการ คือการนำปัจจัยนำเข้ามาจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติประกอบด้วยกระบวนการของกิจกรรมขั้นก่อนปฏิบัติ กิจกรรมขั้นระหว่างปฏิบัติ และกิจกรรมขั้นหลังปฏิบัติ

4.3 ด้านผลลัพธ์ คือสิ่งที่ได้จากการนำปัจจัยนำเข้ามาผ่านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติได้แก่ การเตรียมคำศัพท์สำหรับเนื้อหาของบทเรียน ความสามารถด้านการพูดสนทนาตามภาระงานที่กำหนด การสรุปรูปแบบของภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยสามารถวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

สมมติฐานของการวิจัย

ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และการนำไปใช้

- 1.1 ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ
- 1.2 เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ
- 1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
- 1.4 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
- 1.5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
- 1.6 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

- 2.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
- 2.2 ลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
- 2.3 องค์ประกอบสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
- 2.4 รูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
- 2.5 ขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
- 2.6 ประโยชน์ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

3. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

- 3.1 ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ
- 3.2 องค์ประกอบสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษ
- 3.3 การจัดกิจกรรมการสอนพูดภาษาอังกฤษ
- 3.4 การวัดและประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

4. ความพึงพอใจ

- 4.1 ความหมายของความพึงพอใจ
- 4.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

4.3 การวัดความพึงพอใจ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และการนำไปใช้

1.1 ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 3)

1.2 เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 3-4)

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการ เชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และ เปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลกเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และ แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นใน เรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.4 คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือกรุ่นหัวข้อเรื่องใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้เคียง สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและ อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่อง เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100 - 2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตาม บริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ (สำนักวิชาการและมาตรฐาน การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 5)

1.5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 1 มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และ แสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 3	1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และ คำอธิบายที่ฟังและอ่าน	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย ในการประดิษฐ์ การบอกทิศทาง บ้ายประกาศ ต่างๆ การใช้อุปสรรณ์ - Passive Voice ที่ใช้ใน โครงสร้างประโยคง่ายๆ เช่น is/are + past participle - คำสันธาน (conjunction) เช่น and/ but/ or/ before/ after/ because etc. - ตัวเชื่อม (connective words) เช่น First,..Second,.. Third,... Fourth,... Next,... Then,... Finally,... etc.

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 3	2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	<p>ข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองการใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงพยัญชนะต้น คำและพยัญชนะท้ายคำ สระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระประสม - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค - การออกเสียงเชื่อมโยงในข้อความ - การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน - การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ
	3. ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน	<p>ประโยค ข้อความ และ ความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และและวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี</p>

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 3		<p>เป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 1,400-1,550 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย กราฟ แผนภูมิ ตาราง ภาพสัตรี สิ่งของ บุคคล สถานที่ต่างๆ โดยใช้</p> <p>Comparison of adjectives/ adverbs/ Contrast : but, although/ Quantity words เช่น many/ much/ a lot of/ lots of/ some/ any /a few/ few/ a little/ little etc.</p>
	<p>4. เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียด สนับสนุน และแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและ อ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและ ยกตัวอย่างประกอบ</p>	<p>การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์บน อินเทอร์เน็ต คำถามเกี่ยวกับ ใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่</p> <p>- Yes/No Question - Wh-Question</p>

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 3		<ul style="list-style-type: none"> - Or-Question etc. ประโยคที่ใช้ในการแสดงความ คิดเห็น การให้เหตุผลและการ ยกตัวอย่าง เช่น I think.../ I feel.../ I believe.../ I agree/disagree.../ I don't believe.../ I have no idea... - if clauses - so...that/such...that - คำสันธาน (conjunctions) and/ but/ or/ because/ so/ before/ after etc. - Infinitive pronouns :some/ any/ someone/ anyone/ everyone/ one/ ones etc. - Tenses : present simple/ present continuous/ present perfect/ past simple/ future tense etc. - Simple sentence/ Compound sentence/ Complex sentence

ตาราง 2 มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร
แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 3	1. สนทนาและเขียนโต้ตอบ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่อง ต่างๆใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของ สังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่อง และเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร ระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่าง สุภาพ การชักชวน การ แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่างๆ ใน ชีวิตประจำวัน การสนทนา/ เขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและ บุคคลใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจใน ชีวิตประจำวัน
	2. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายอย่าง เหมาะสม	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย ที่มีขั้นตอนซับซ้อน
	3. พูดและเขียนแสดงความ ต้องการ เสนอและให้ความ ช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ต่างๆ อย่าง เหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความ ต้องการ เสนอและให้ความ ช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือใน สถานการณ์ต่างๆ เช่น Please.../..., please./ I'd like.../ I need.../ May/Can/Could...?/ Yes,../Please do./ Certainly./ Yes, of course./ Sure./ Go

ตาราง 2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 3		right ahead./ Need some help?/ What can I do to help?/ Would you like any help?/ I'm afraid.../ I'm sorry, but.../ Sorry, but... etc.
	4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม	คำศัพท์ สำนวน ประโยค และข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน
	5. พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับ เรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า นิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice./ Very nice./ Well done!/ Congratulations on... / I like...because.../ I love... because... / I feel... because...I think.../ I believe.../ I agree/disagree.../ I'm

ตาราง 2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 3		I'm afraid .../ I don't like... I don't believe.../ I have no idea.../ Oh no! etc.

ตาราง 3 มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น
ในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 3	1. พูดและเขียนบรรยาย เกี่ยวกับตนเองประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ / เรื่อง/ ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความ สนใจของสังคม	การบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/ เหตุการณ์/ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นกีฬา/ดนตรี การฟังเพลง การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ
	2. พูดและเขียนสรุป ใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการ วิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/ เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ ในความสนใจของสังคม	การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง การวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ใน ความสนใจ เช่น ประสบการณ์ เหตุการณ์ สถานการณ์ ต่างๆ ภาพยนตร์ กีฬา ดนตรี เพลง
	3. พูดและเขียนแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และ เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้ เหตุผลประกอบ	การแสดงความคิดเห็น และการให้เหตุผลประกอบ เกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์

ตาราง 4 มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 3	1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และ กิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคล และโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนา ตามมารยาทสังคมและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้า ท่าทางประกอบ การพูด ขณะ แนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความ รู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับ หรือปฏิเสธ
	2. อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและ ประเพณีของเจ้าของภาษา	ชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณี ของเจ้าของภาษา
	3. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทาง ภาษาและวัฒนธรรมตาม ความสนใจ	กิจกรรมทางภาษาและ วัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่นนิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วัน คริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

ตาราง 5 มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 3	1. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย	การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่างๆ ของเจ้าของภาษากับของไทย การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย
	2. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม	การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยการนำวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาไปใช้

ตาราง 6 มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 3	1. ค้นคว้า รวบรวม และสรุป ข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน	การค้นคว้า การรวบรวม การสรุป และการนำเสนอข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ตาราง 7 มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 3	1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตาราง 8 มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 3	1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆจากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/การค้นคว้าความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ
	2. เผยแพร่ /ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นเป็นภาษาต่างประเทศ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เช่น การทำหนังสือเล่มเล็กแนะนำโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น การทำแผ่นพับ บ้ายคำขวัญ คำเชิญชวนแนะนำ โรงเรียนและสถานที่สำคัญในชุมชนและท้องถิ่น การนำเสนอข้อมูลข่าวสารในโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นเป็นภาษาอังกฤษ

1.6 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

อ 23101 ภาษาอังกฤษ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1

เวลา 60 ชั่วโมง จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ปฏิบัติตามและใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบายอย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ อ่านออกเสียงคำศัพท์ สำนวน ประโยค ข้อความ ชำนาญ โฆษณา และบทร้อยกรองสั้นๆ ได้ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือกระบุและเขียนหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ และสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบต่างๆ แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและอ่าน พร้อมให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ พุทธสนทนาและเขียนบรรยายข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัวสถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง อธิบายเปรียบเทียบเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมของไทย เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล ข้อเท็จจริง แล้วนำเสนอด้วยการพูดและการเขียนที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้และสื่อสารในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม อย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ

โดยใช้กระบวนการทักษะทางภาษา การเปรียบเทียบ การนำเสนอข้อมูล และการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อให้เกิดความตระหนักและเห็นคุณค่าของวิชาภาษาอังกฤษ สามารถถ่ายโอนความรู้สึกลงไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

2. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

2.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ทิศนา ชามมณี (2545, หน้า 1) ได้ให้ความหมายของ "การเรียนรู้" (Learning) ไว้ครอบคลุม 2 ประการ คือ การเรียนรู้ในความหมายของ "กระบวนการเรียนรู้" (Learning process) หมายถึง การดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน หรือการใช้วิธีการต่างๆ ที่ช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ และการเรียนรู้ในความหมายของ "ผลการเรียนรู้" (Learning outcome) หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจในสาระต่างๆ ความสามารถในการกระทำ การใช้ทักษะกระบวนการต่าง ๆ ร่วมทั้งความรู้สึกรหรือเจตคติอันเป็นผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนรู้หรือการใช้วิธีการเรียนรู้กล่าวอีกนัยหนึ่งว่าการเรียนรู้มีลักษณะเป็นทั้งผลลัพธ์อันเป็นเป้าหมายปลายทาง (ends) และวิธีการที่นำไปสู่เป้าหมาย (means) ซึ่งลักษณะทั้งสองเป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์กันและส่งผลกระทบต่อกัน หากบุคคลมีกระบวนการแสวงหาความรู้ที่ดีมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับตน บุคคลนั้นก็ย่อมมี

โอกาสที่จะเกิดความรู้ ความเข้าใจในสาระหรือกระบวนการต่างๆ ได้อย่างกระจ่างแจ้งอย่างลึกซึ้ง รวมทั้งเกิดความรู้และเจตคติไปในทางที่เหมาะสมและเกิดการเปลี่ยนแปลงการกระทำหรือพฤติกรรมไปในทิศทางที่พึงประสงค์

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2558, หน้า 48) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ว่า การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากกระบวนการเรียนรู้ โดยการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลนั้นจะเกิดขึ้นค่อนข้างถาวรหรือถาวร

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีการระบุวิธีการหรือขั้นตอนของกระบวนการนั้น เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

2.2.1 ความหมายของงานปฏิบัติ (Task) ในลักษณะทั่วไป

ลอง (Long, 1985 cited in Ellis, 2003, p.4) ได้ให้ความหมายของงานปฏิบัติไว้ว่า คืองานที่ได้รับมอบหมายให้ทำขึ้นเพื่อตนเองหรือผู้อื่น อาจได้รับหรือไม่ได้รับสิ่งตอบแทน ตัวอย่างของงานปฏิบัติ เช่น การทาสีรั้วบ้าน การแต่งตัวเด็ก การเติมแบบฟอร์ม การพิมพ์จดหมาย การจองที่พักโรงแรม การเขียนเช็ค หรือกล่าวอีกในหนึ่ง งานปฏิบัติหมายถึงงานต่างๆ ที่ทำในชีวิตประจำวัน

2.2.2 ความหมายของงานปฏิบัติ (Task) ในลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

เอลลิส (Ellis, 2003, p.4) ได้ให้ความหมายของงานปฏิบัติที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนว่าหมายถึง กิจกรรมหนึ่งซึ่งต้องการให้นักเรียนใช้กระบวนการคิดผ่านข้อมูลที่ได้มา โดยให้ผู้สอนเป็นผู้ควบคุมและสร้างกระบวนการนี้

ริชาร์ดส์ แพลต และเวเบอร์ (Richards, Platt & Weber, 1993, p.289) ได้ให้ความหมายของงานปฏิบัติว่า หมายถึง กิจกรรมหรือการกระทำที่ได้จากการปฏิบัติงานซึ่งส่งผลให้เกิดกระบวนการด้านผลลัพธ์ คือเกิดความเข้าใจภาษา ดังอย่างเช่น การเขียนแผนที่จากการฟังเทป การฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง ภาระงานอาจมีความยุ่งยาก หรือไม่ยุ่งยากต่อการสร้างภาษาเพื่อการนำไปใช้ แต่การปฏิบัติตามภาระงานที่แตกต่างและหลากหลาย ทำให้นักเรียนสามารถฝึกการใช้ภาษาด้วยตนเองได้

บริน (Breen, 1987, p.23 cite in Nunan, 1989, p.6) ได้ให้คำจำกัดความว่า งานปฏิบัติที่นำมาใช้เกี่ยวกับการเรียนการสอน หมายถึง ความพยายามในการเรียนภาษาที่มีวัตถุประสงค์ชี้เฉพาะ มีเนื้อหาที่เหมาะสม มีกระบวนการทำงานที่เจาะจง มีขอบเขตที่จะทำให้เกิดผลลัพธ์ต่อผู้ปฏิบัติงานตามภาระงานนั้นๆ ฉะนั้น งานปฏิบัติอาจสมมติให้อยู่ภายใต้แผนงานที่

มีการกำหนดจุดประสงค์ไว้ งานปฏิบัติอาจจะเป็นประเภทแบบฝึกหัดง่าย ๆ สั้น ๆ ไปจนถึงกิจกรรมที่มีความสลับซับซ้อน ดังอย่างเช่น การแก้ไขปัญหาโดยกลุ่ม หรือการเลียนแบบ หรือการแยกแยะ เพื่อการตัดสินใจ เป็นต้น

สเกียน (Skehan.1998, p.173) ได้ให้คำจำกัดความว่า งานปฏิบัติ หมายถึง กิจกรรมที่มีความหมายเป็นสิ่งสำคัญที่สุด มีความสัมพันธ์กับโลกแห่งความเป็นจริง มีความสมบูรณ์ของงานปฏิบัติที่ควรเอาใจใส่เป็นพิเศษ และมีการประเมินผลการปฏิบัติงาน ซึ่งหมายถึง ผลลัพธ์ที่ได้มาจากการปฏิบัติภาระงานนั้นๆ

นูแนน (Nunan, 2004, p.4) ได้ให้ความหมายของงานปฏิบัติว่า งานปฏิบัติ หมายถึง ชิ้นงานที่เกิดจากการปฏิบัติงานในชั้นเรียนที่มีความเกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจ มีการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสม มีการสร้างและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันและกันในการเรียนภาษาเป็นเป้าหมายของนักเรียน รวมถึงการมีปัจจัยในด้านความรู้เรื่องไวยากรณ์ และการปฏิบัติภาระงาน เพื่อให้สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้

วิลลิส (Willis. 1996, pp.23-24) ได้กล่าวถึงงานปฏิบัติว่า งานปฏิบัติ หมายถึง กิจกรรมอันหลากหลายที่นักเรียนได้ใช้ภาษาโดยมีเป้าหมายที่ชัดเจนสำหรับการกระทำภาระงานด้านการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ให้เป็นที่พึงพอใจทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ตัวอย่างเช่น การเปรียบเทียบรูปภาพ 2 รูป และข้อความ เพื่อหาความแตกต่าง ตลอดจนการแก้ปัญหา

เอลลิส (Ellis, 2003, pp.9-10) ได้ให้ความหมายของงานปฏิบัติ โดยนำเอาความหมายโดยทั่วไปของงานปฏิบัติมาประยุกต์กับการเรียนรู้ภาษาไว้ดังนี้

1. งานปฏิบัติ คือ การวางแผนในการทำงาน
2. งานปฏิบัติต้องมุ่งเน้นด้านความหมาย กล่าวคือ งานปฏิบัตินั้นต้องสนับสนุนให้นักเรียนได้ใช้ภาษา โดยมุ่งเน้นด้านความหมายในการสื่อสาร
3. งานปฏิบัติ ต้องเกี่ยวข้องกับกระบวนการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง หมายถึงในการปฏิบัติงานนั้น นักเรียนต้องได้ใช้ที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง เช่น การขอข้อมูล การถามตอบ หรือการซักถาม เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง
4. งานปฏิบัติสามารถใช้ทักษะทั้ง 4 มาเชื่อมโยงกันได้หมายถึง ในการปฏิบัติงานนั้นนักเรียนสามารถใช้ทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน ประกอบหรือเชื่อมโยงกันในงานปฏิบัติเพื่อให้เกิดเป็นชิ้นงานหรือผลงาน เช่น การให้นักเรียนฟังและอ่านเนื้อเรื่องแล้วให้ถ่ายโอนออกมาเป็นความเข้าใจโดยการเขียน การวาดภาพประกอบ การตอบคำถาม หรือถ่ายโอนไปลักษณะใดลักษณะหนึ่ง

5. งานปฏิบัติต้องสนับสนุนให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ การแก้ไขปัญหา เช่น การคัดเลือก การให้เหตุผล การจัดลำดับ ซึ่งกระบวนการนี้อาจเกิดขึ้นตามลักษณะของงานปฏิบัตินั้น

6. งานปฏิบัติต้องมีความชัดเจนในผลของงานปฏิบัติ หมายถึง งานปฏิบัตินั้นต้องมีจุดมุ่งหมายของกิจกรรมสำหรับนักเรียน กล่าวคือ นักเรียนจะได้เรียนรู้ภาษาหลังจากใช้ทำกิจกรรมหรือปฏิบัติงานนั้นเสร็จสิ้นสมบูรณ์

จากความหมายของงานปฏิบัติดังกล่าวเบื้องต้น สรุปได้ว่า งานปฏิบัติทางภาษา หมายถึง กิจกรรมทางภาษาที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เน้นความหมายในการสื่อสารมากกว่ารูปแบบทางภาษา และใช้ทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนเข้ามาประกอบ หรือเชื่อมโยงกันในการปฏิบัตินั้นๆ เพื่อให้งานปฏิบัตินั้นเสร็จสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ปรากฏเป็นชิ้นงานหรือผลงานออกมาให้เห็นได้ชัดเจน นับเป็นการเรียนรู้ภาษาที่เกิดจากการปฏิบัติจริงของนักเรียน และนักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามสถานการณ์ต่างๆ ในภาระงานที่ถูกมอบหมายในครั้งนั้นๆ

2.2 ลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

การเรียนการสอนโดยใช้งานปฏิบัติ ผู้สอนควรได้ศึกษาถึงลักษณะของงานปฏิบัติที่ดี เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกใช้ โดยลักษณะของงานปฏิบัติการเรียนรู้ภาษาที่ดี ควรจะมีลักษณะดังนี้ (Candlin, 1987, p.9-10; Wills, 1996 p.1-19; Ellis, 2003, p. 276-277)

1. ควรให้โอกาสนักเรียนในการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่สอดคล้องกับชีวิตจริง
2. ควรมีความชัดเจนในการปฏิบัติงาน คือการที่นักเรียนต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา
3. ควรมีลักษณะดึงดูดความสนใจของนักเรียน และท้าทายความสามารถของการทำงาน
4. ควรให้โอกาสนักเรียนได้เรียนรู้รูปแบบของภาษาในการปฏิบัติงาน
5. ควรมีการประเมินร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน ในการปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงาน

นอกจากนี้ แคนดลิน (Candlin, 1987, p.9-10) ได้กล่าวถึงลักษณะของงานปฏิบัติการเรียนรู้ภาษาที่ดีเพิ่มเติม ดังนี้

1. มีความยืดหยุ่นในการปฏิบัติงาน ในด้านภาษาที่ใช้และวิธีการปฏิบัติงาน
2. เน้นผลงานปฏิบัติ ซึ่งอาจแตกต่างกันตามทักษะและวิธีการที่นักเรียนใช้

3. เสริมสร้างความรู้สึกละแฉงใจและเจตคติที่ดีแก่นักเรียน
4. เสริมสร้างความร่วมมือกันระหว่างนักเรียนทั้งด้านความรู้และทักษะที่ใช้ในการปฏิบัติงาน
5. ให้นักเรียนเป็นผู้วิเคราะห์งาน หรือปัญหา โดยครูเป็นผู้ช่วยเหลือ
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษา รู้จักแก้ปัญหา มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลและมีโอกาสแสดงความรู้ความสามารถ

จากลักษณะงานปฏิบัติที่ดีข้างต้น สรุปได้ว่าควรเป็นงานปฏิบัติที่ดึงดูดความสนใจเป็นสถานการณ์ที่สอดคล้องกับชีวิตจริง และถ้าทำความสามารถของนักเรียน ให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น รู้จักแก้ปัญหา และมีการประเมินร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน

2.3 องค์ประกอบสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

นักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของงานปฏิบัติไว้สอดคล้องกันซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

แคนดลิน (Candlin, 1987, pp.10-12) นูแนน (Nunan, 1989, pp.10-11) และเอลลิส (Ellis, 2003, p.21) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของงานปฏิบัติสอดคล้องกันคือ งานปฏิบัติประกอบไปด้วย

1. จุดมุ่งหมาย (Goal) คือ การบอกจุดประสงค์ของงานปฏิบัตินั้น ว่าต้องการให้นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายใดของงานปฏิบัตินั้น
2. ตัวป้อน (Input) คือ ข้อมูลที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งอาจจะเป็นข้อมูลทั่วไปจากสื่อต่างๆ หรืออาจเป็นข้อมูลที่เกิดจากประสบการณ์ของนักเรียน
3. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Procedures) คือ การระบุวิธีการหรือขั้นตอนในการปฏิบัติงานนั้น หรือให้บรรลุผลสัมฤทธิ์
4. บทบาท (Roles) คือ การกำหนดบทบาทของผู้สอนและนักเรียนว่า ควรมีบทบาทอย่างไรในการปฏิบัติงานนั้น
5. ผลลัพธ์ (Outcomes) คือ ผลที่ได้จากการปฏิบัติงานนั้นหลังการปฏิบัติภาระงานเสร็จสิ้นสมบูรณ์แบบแล้ว ซึ่งอาจกล่าวได้ 2 ด้าน คือ ด้านผลลัพธ์ (Product) หมายถึง ผลงานที่ได้จากการปฏิบัติงานนั้น ด้านกระบวนการ (Process) หมายถึง ทักษะทางภาษา และกระบวนการที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนหลังจากปฏิบัติงานนั้น

กล่าวโดยสรุป คือ องค์ประกอบของงานปฏิบัติ ประกอบด้วยจุดมุ่งหมายของงานปฏิบัติ ตัวป้อนหรือข้อมูลที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ขั้นตอนในการปฏิบัติงาน การกำหนดบทบาทของผู้สอนและนักเรียน การจัดสภาพการณ์ในห้องเรียน การวางเงื่อนไขในการปฏิบัติงานและผลที่ได้จากการ

ปฏิบัติงาน ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ที่นักเรียนได้ใช้ภาษาในสภาพที่เป็นจริงตามสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน โดยมีการร่วมมือกันปฏิบัติงานหรือมีการแยกกันปฏิบัติงานนับเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ ฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง

2.4 รูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง ซึ่งกิจกรรมทางภาษาเข้ามามีส่วนสำคัญในการเรียนการสอนภาษาเป็นอย่างมาก ซึ่งพอลสตัน และบรูเดอร์ (Paulston&Bruder, 1976, pp.60-70) แคนดลิน (Candlin, 1987, pp.13-16) และวิลลิส (Willis, 1996, pp.26-27) ได้เสนอรูปแบบกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติไว้ในทำนองเดียวกัน คือ

1. กิจกรรมในลักษณะปัญหาที่มีแนวทางในการแก้ไขได้หลายทาง (Problem - solving) โดยนักเรียนจะต้องเลือกแนวทางใดแนวทางหนึ่งเท่านั้น กิจกรรมนี้มักให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มไม่ควรเกิน 4-5 คน การจัดกลุ่มควรจัดให้มีเด็กเก่งและเด็กอ่อนอยู่คู่ละกัน ให้แต่ละกลุ่มร่วมกันแก้ปัญหา โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ

2. กิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนเกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน (Information sharing) เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในการพูดแสดงความคิดเห็นหรือแลกเปลี่ยนประสบการณ์ส่วนตัว

3. กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้รับบทบาทต่างๆ โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดให้ รูปแบบกิจกรรมประกอบด้วย สถานการณ์ (Situation) บทบาท (Roles) และสำนวนที่ใช้พูดออกมา (Useful expression) ในขณะเดียวกัน ความรู้เดิมและประสบการณ์ (Background knowledge) มีส่วนสำคัญในการจัดกิจกรรมประเภทนี้ เพราะจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

นอกจากนี้ วิลลิส (Willis, 1996, pp.26-27) ได้เสนอรูปแบบกิจกรรมที่แตกต่างจากรูปแบบกิจกรรมดังกล่าวข้างต้นเพิ่มเติม คือ

1. กิจกรรมประเภทการจัดทำรายการ (Listing) เป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในการพูด เพื่ออธิบายความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบในการทำรายการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในงานปฏิบัติ

2. กิจกรรมประเภทการจัดเรียงลำดับข้อมูลและการแยกประเภท (Ordering and sorting) เป็นกิจกรรมงานปฏิบัติที่ให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในการเรียงลำดับข้อมูลให้ถูกต้อง

สมบูรณกิจกรรมประเภทนี้ ได้แก่ การจัดเรียงหัวข้อ เรื่องราว การกระทำ หรือเหตุการณ์ต่างๆ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. กิจกรรมการเปรียบเทียบ (Comparing) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้เปรียบเทียบข้อมูลที่มีลักษณะคล้ายกัน แต่แหล่งที่มาของข้อมูลแตกต่างกัน กิจกรรมประเภทนี้ ได้แก่ การจับคู่ การหาลักษณะที่เหมือนและแตกต่างกัน

4. กิจกรรมการสร้างงาน (Creating task) หรือที่รู้จักกันทั่วไป คือ โครงการ (Project) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มเพื่อร่วมกันสร้างงาน โดยมีขั้นตอนในการทำมากกว่ากิจกรรมประเภทอื่นๆ และเป็นกิจกรรมที่สามารถรวมรูปแบบกิจกรรมต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน ในการทำกิจกรรมประเภทนี้ นักเรียนอาจจะต้องไปทำกิจกรรมภายนอกชั้นเรียนและสิ่งที่สำคัญในการทำกิจกรรมคือ การเน้นทักษะกระบวนการและการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ

จากรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ นั้น มีรูปแบบการจัดกิจกรรมได้อย่างหลากหลาย ซึ่งรูปแบบแต่ละรูปแบบเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และมีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มจัดกลุ่มแบบคละความสามารถ การรู้จักการแสดงเหตุผล การแสดงบทบาทสมมุติ การเปรียบเทียบ และการสร้างงาน เพื่อการนำไปสู่การบรรลุถึงผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

2.5 ขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้และการเรียนรู้ในสถานการณ์จริงจากการปฏิบัติงาน โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานเน้นความหมายในการสื่อสาร (Meaning) มากกว่ารูปแบบภาษา (Form) จนสามารถบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด และปรากฏเป็นชิ้นงานหรือผลงานให้เห็นได้

วิลลิส (Willis, 1996, pp.38-64, 109-105) และเอลลิส (Ellis, 2003, pp.244-262) ได้กล่าวถึงกระบวนการในการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ไว้ในแนวเดียวกันว่า กระบวนการในการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเตรียมปฏิบัติ (Pre-task) เป็นขั้นตอนเตรียมตัวนักเรียนในการปฏิบัติงานกิจกรรมในขั้นตอนนี้ คือ การเตรียมคำศัพท์ สำนวน หรือการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ที่ต้องใช้ในการเรียนรู้การให้นักเรียนศึกษารูปแบบการเรียนรู้ และการให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานที่ลักษณะคล้ายกับงานที่จะต้องปฏิบัติจริง

2. **ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task)** เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ทำงานปฏิบัติ โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการทำงานปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ โดยมุ่งเน้นด้านความหมายในกาสื่อสาร นักเรียนอาจทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม โดยมีรูปแบบกิจกรรมของงานปฏิบัติที่หลากหลาย เช่น การหาลักษณะที่เหมือนหรือแตกต่าง (Spot the difference) การเติมข้อมูลที่หายไป (Information gap task) หรือการเล่าเรื่อง (Retelling story) เป็นต้น หลังจากที่นักเรียนได้ปฏิบัติงานเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว นักเรียนมีการเตรียมรายงานผลการปฏิบัติงาน โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ สำนวน และมีการซ้อมก่อนการรายงานจริง ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการรายงานมากยิ่งขึ้น สำหรับวิธีการรายงานนั้น นักเรียนสามารถรายงานโดยการพูด การเขียน การใช้แถบบันทึกเสียง หรือการใช้วิดีโอ ต่อจากนั้น นักเรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อผลการปฏิบัติงาน ในขั้นตอนระหว่างปฏิบัติงานนี้ Willis และ Ellis ได้กล่าวไว้แตกต่างกันเล็กน้อย คือ ในส่วนของขั้นตอนในการรายงานผลการปฏิบัติงาน และการประเมินผลการปฏิบัติงานนั้น Ellis ได้นำไปไว้ในขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task)

3. **ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task)** ในขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้มีการพัฒนาในด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยได้แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 **ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language analysis)** นักเรียนจะได้ร่วมกันวิเคราะห์รูปแบบภาษาที่ใช้ในงานปฏิบัติ และเรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมายที่ใช้ในงานปฏิบัตินั้น โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำและเสนอแนะรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง กิจกรรมในขั้นตอนนี้ เช่น การนำข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของนักเรียนมาร่วมกันวิเคราะห์และแก้ไขให้ถูกต้อง โดยมีผู้สอนเป็นผู้เพิ่มเติมในส่วนที่ยังบกพร่องให้มีความสมบูรณ์และถูกต้อง โดยการวิเคราะห์ภาษาจากเนื้อเรื่องที่อ่าน

3.2 **ขั้นฝึกหัดใช้ภาษา (Practice)** หลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้รูปแบบและโครงสร้างทางภาษาที่ถูกต้องแล้ว นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว และใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น กิจกรรมในขั้นนี้ เช่น การให้นักเรียนทำงานปฏิบัตินั้นอีกครั้งหนึ่ง แต่มีเงื่อนไขและวิธีการที่แตกต่างจากการปฏิบัติงานในครั้งแรก

จากกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ พอสรุปขั้นตอนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเตรียมปฏิบัติ เป็นขั้นการเตรียมความพร้อมของนักเรียนเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ขั้นระหว่างปฏิบัติ เป็นขั้นที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติงานตามที่

ได้รับมอบหมายซึ่งอยู่ในลักษณะงานคู่หรืองานกลุ่ม และชั้นหลังปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนเพื่อการพัฒนาให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่ว โดยมีขั้นตอนของกิจกรรม คือ ชั้นวิเคราะห์ภาษา ผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ และเพิ่มเติมในส่วนการวิเคราะห์ภาษาของนักเรียนเพื่อความถูกต้องและความสมบูรณ์ และชั้นฝึกหัดใช้ภาษา ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่นักเรียนจะได้ฝึกการใช้ภาษาอีกครั้งเพื่อให้เกิดความถูกต้องและคล่องแคล่ว

2.6 ประโยชน์ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ลิตเติลวูด (Lillewood, 1981, pp.17-18) เทย์เลอร์ (Taylor, 1983, pp.69-83) บรัมฟิต (Brumfit, 1984, p.65) วิลลิส (Willis, 1996, p.137) และเอลลิส (Ellis, 2003, p.253) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ไว้ดังนี้

1. นักเรียนได้ใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง
2. นักเรียนลดความวิตกกังวล เกิดความมั่นใจในการพูดมากขึ้น
3. นักเรียนเกิดความสนุกสนานและเกิดแรงดึงดูดในการปฏิบัติงาน
4. นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วตามธรรมชาติ และสามารถคิดแก้ไข

ปัญหาในทางที่เหมาะสม

5. นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างตัวผู้สอนกับนักเรียน และนักเรียน

ด้วยกันเองนักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษา

จากข้อมูลข้างต้น สรุปประโยชน์ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติได้ว่าเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริงเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา มีความสนุกสนานในการปฏิบัติงานและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น

3. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

3.1 ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ

มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการพูดไว้หลายลักษณะดังต่อไปนี้

พอลตัน (Paulston, 1987, 56-57) ได้กล่าวถึงความหมายการพูดไว้ว่าความสามารถด้านการพูดมิได้เป็นเพียงการปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเท่านั้น ผู้พูดจะต้องสามารถสื่อสารในสังคมข้ามวัฒนธรรมได้ กล่าวคือ จะต้องใช้ภาษาตามกฎของสังคมนั้นๆ นอกจากนี้ การพูดยังรวมถึงพฤติกรรมที่มีไช้คำพูดด้วย (Nonverbal behavior) ดังนั้นองค์ประกอบที่มีไช้คำพูดจึงนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของความสามารถในการสื่อสารด้วย

เวเวล (Revel, 1995, 1-3) ได้กล่าวถึงความหมายการพูดไว้ว่าเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ข้อมูล ความคิดเห็น และความรู้สึกระหว่างบุคคล ซึ่งเกิดขึ้นได้หลายๆ วิธี โดยใช้ภาษาเป็น

เครื่องมือในการสื่อสารซึ่งมีทั้งภาษาท่าทาง และภาษาพูด เพื่อเป็นการแสดงถึงวัฒนธรรมของผู้พูด โดยไม่มีกฎเกณฑ์บังคับตายตัว

ลินช์ (Lynch, 1997, 3-6) กล่าวว่า การพูดเป็นการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นสองทาง ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง โดยทำหน้าที่แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูลข่าวสาร ข้อตกลง การต่อรอง โดยมีการเชื่อมโยงความคิดในการโต้ตอบ และการสื่อความหมาย ซึ่งก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกัน และกัน เพื่อให้การสื่อสารดำเนินไปได้ด้วยดี

ซาวิยอง (Savignon, 1997, 14-15) ให้ความหมายของการพูดไว้ว่าการพูดคือ วิธีการที่บุคคลหนึ่งกล่าวคำพูดเพื่อให้บุคคลอื่นเข้าใจ และแปลความหมายได้ถูกต้องตามความต้องการของผู้พูด โดยการสื่อสารสามารถเกิดขึ้นได้ในหลายสถานการณ์ ซึ่งการสื่อสารจะประสบผลสำเร็จได้นั้น ขึ้นอยู่กับบริบทและจุดประสงค์ของการสื่อความหมาย โดยที่บุคคลทั้งสองฝ่าย เข้าใจตรงกันและมีประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540, หน้า 167) ได้ให้ความหมายของการพูดไว้ว่าการพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกออกมาเป็นถ้อยคำ เพื่ออธิบายหรือชี้แจงให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด

งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี (2548, หน้า 3) ได้ให้ความหมายของการพูดไว้ว่า การพูดคือการใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง รวมทั้งกิริยาอาการ เพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และความต้องการของผู้พูดให้ผู้ฟังรับรู้เพื่อให้เกิดการตอบสนอง หรือคล้อยตาม

จากการศึกษาความหมายของการพูดตามทัศนะของนักภาษาศาสตร์ดังกล่าว สรุปได้ว่า การพูดหมายถึง พฤติกรรมของมนุษย์ที่แสดงออกโดยการใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง รวมทั้งกิริยาอาการ เพื่อถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ความรู้ และความรู้สึกให้ผู้ฟังเข้าใจและรับรู้ตามจุดมุ่งหมายของผู้พูด หรือโน้มน้าวให้คล้อยตามความต้องการของตน ซึ่งการพูดจะมีประสิทธิภาพหรือประสบผลสำเร็จได้นั้น ผู้พูดจะต้องสามารถใช้สำเนียงและถ้อยคำที่มีความถูกต้อง และสามารถใช้พฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดให้สอดคล้องและเหมาะสม

3.2 องค์ประกอบสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษ

การพูดเป็นการสื่อความระหว่างบุคคลโดยใช้คำพูด รวมไปถึงการใช้กิริยาท่าทาง สีหน้า ดวงตา และการเคลื่อนไหวร่างกาย ล้วนเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมให้การพูดบรรลุจุดมุ่งหมายมากยิ่งขึ้น ซึ่ง เบอร์น (Byrne, 1987. 8) และอันเดอร์ฮิลล์ (Underhill, 2000. 2) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดไว้สอดคล้องกัน 3 ประการ ดังนี้

1. ผู้พูด หมายถึงบุคคลซึ่งสื่อความหมาย หรือส่งข้อความหรือข้อมูลต่างๆ ไปยังผู้ฟัง

2. ข้อความ หมายถึงสารหรือข้อมูลที่ผู้พูดส่งไปยังผู้ฟัง

3. ผู้ฟัง หมายถึงบุคคลที่รับสารหรือฟังข้อมูลจากผู้ที่จะส่งสารมาให้

แฮริส (Harris, 1988. 81-82) ได้กล่าวถึงสาระสำคัญของความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษว่าประกอบด้วยความสามารถ ดังต่อไปนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation) ในขณะที่พูดผู้พูดต้องออกเสียงพยางค์ สระ การเน้นคำ ประโยค และคำควบกล้ำต่างๆ ให้ถูกต้อง

2. ไวยากรณ์ (Grammar) ต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษา

3. คำศัพท์ (Vocabulary) ใช้คำศัพท์ได้หลากหลายและถูกต้อง

4. ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency) สามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้อย่างได้อย่างคล่องแคล่ว

5. ความสามารถที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจ (comprehensibility) มีความสามารถเข้าใจข้อมูล แล้วพูดได้ตอบให้การสื่อสารดำเนินต่อไปได้อย่างราบรื่น

บราวน์ (Brown, 2000.246) กล่าวถึงความสามารถด้านการพูดว่าประกอบด้วยความสามารถดังนี้

1. ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) ความสามารถด้านไวยากรณ์ มิได้หมายถึงความสามารถที่จะเข้าใจและใช้ไวยากรณ์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสามารถในการใช้องค์ประกอบทั้งหมดของภาษาซึ่งได้แก่ เสียง และไวยากรณ์ซึ่งทำให้ผู้พูดสามารถเข้าใจและใช้ภาษาได้ถูกต้องตามโครงสร้างโดยปราศจากความกังวล ทำให้การพูดเกิดความคล่องแคล่ว

2. ความสามารถด้านการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้พูดต้องมีความสามารถทางด้านการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ หมายถึงผู้พูดสามารถจัดการกับบทบาทของการสนทนาโดยการเปลี่ยนบทบาทในการพูดเปิดและปิดการสนทนา และเชื่อมโยงให้การสนทนาดำเนินต่อไปได้อย่างเหมาะสมและราบรื่น นอกจากนี้ผู้พูดต้องเชื่อมโยงการพูดให้เป็นภาษาเขียน โดยใช้เครื่องหมายแสดงความสัมพันธ์ของประโยคหรือข้อความเพื่อสื่อความหมายของเหตุการณ์ต่างๆ ได้

3. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึงผู้พูดสามารถใช้คำพูดให้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะโดยสามารถเลือกรูปแบบภาษาให้สัมพันธ์กับพฤติกรรมของบุคคลในสังคม นอกจากนี้ต้องสามารถสนทนาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม และพูดเพื่อจุดประสงค์เฉพาะที่แตกต่างไปตามสถานการณ์และประเภทของการพูด

4. ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) หมายถึงผู้พูด

สามารถแก้ปัญหาในขณะที่สื่อสารด้วยกลวิธีต่างๆ ที่สามารถทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายได้ เช่น การใช้น้ำเสียง การใช้ท่าทางประกอบ หรือการขยายความด้วยคำศัพท์อื่นแทนคำศัพท์ที่ไม่รู้เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การพูดประกอบด้วย ผู้พูด สารหรือข้อมูลที่แสดงออกมา และผู้ฟังหรือผู้รับสาร และการสื่อสารจะประสบผลสำเร็จได้นั้น ผู้พูดต้องมีความสามารถพูดเชื่อมโยงให้การสนทนาดำเนินต่อไปให้ด้วยความเหมาะสมราบรื่น มีความคล่องแคล่ว พูดถูกต้องตามหลักภาษาและรู้จักเลือกใช้คำศัพท์ ที่เหมาะสมกับสถานการณ์และสอดคล้องกับสังคมวัฒนธรรมทางภาษา

3.3 การจัดกิจกรรมการสอนพูดภาษาอังกฤษ

บัญชา อึ้งสกุล (2541, หน้า 63-67) กล่าวว่าความสามารถในการพูดภาษาต่างประเทศคือความสามารถที่จะแสดงออกถึงความต้องการ และความรู้สึกของผู้พูดเองในสภาพที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน โดยทั่วไปแล้วมุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ให้สามารถพูดเกี่ยวกับชีวิตประจำวันด้วยความถูกต้องและคล่องแคล่ว การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ควรมีขั้นตอนดังนี้

1. ครูอธิบายสถานการณ์พร้อมทั้งฝึกให้นักเรียนพูด ให้นักเรียนฟังจนเข้าใจว่าต้องทำอะไรทำทางอย่างไร

2. ครูพูดสนทนาให้นักเรียนฟังเป็นตัวอย่าง

3. นักเรียนฝึกสนทนาพร้อมกันทั้งชั้น

4. นักเรียนฝึกสนทนาภายในกลุ่ม

5. ให้นักเรียนอ่านบทสนทนาพร้อมกันเป็นรายกลุ่มและรายบุคคล

เบอร์น (Byne, 1986. pp.22-29) ได้เสนอขั้นตอนในการพูดเป็น 3 ขั้นตอนคือ

1. ขั้นให้ความรู้ (The Presentation Stage) ขั้นนี้ครูเป็นผู้เลือกเนื้อหามาสอนให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำ ซึ่งนักเรียนต้องเรียนรู้เรื่องโครงสร้างทางภาษา คำศัพท์ การสื่อความหมาย เพื่อแสดงจุดมุ่งหมายทางสังคมของผู้พูด ซึ่งควรใช้บทสนทนาในการสอน เพราะการใช้บทสนทนาทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนที่คล้ายคลึงกับสถานการณ์จริง ทำให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาและนำไปใช้พูดตามต้องการ

2. ขั้นการฝึก (The Practice Stage) ขั้นนี้ผู้เรียนมีบทบาทมากขึ้น โดยครูจะทำหน้าที่แบ่งงานให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสฝึกฝนบทเรียนด้วยการพูดให้มากที่สุด เช่นการจัดนักเรียน ให้ทำกิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมเดี่ยว

3. **ขั้นการใช้ภาษาตามความต้องการ (The Production Stage)** ขั้นนี้ครูจะมีหน้าที่เป็นผู้แนะนำหรือที่ปรึกษา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้ความเข้าใจในการสื่อความหมายอย่างเสรีตามความต้องการของตน เป็นการพิสูจน์ให้รู้ว่าผู้เรียนนำสิ่งที่เรียนมาแล้วนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้หรือไม่ ข้อผิดพลาดต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับผู้เรียนในการใช้ภาษา ไม่ได้ว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ สิ่งที่มีความสำคัญที่สุดคือการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีความกล้าในการแสดงออก ซึ่งวิธีการที่นำมาใช้คือการแสดงบทบาทสมมติ

การจะพัฒนาการเรียนการสอนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพนั้นนอกจากผู้สอนจะเรียนรู้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบแล้วครูผู้สอนจะต้องเรียนรู้ถึงบทบาทของตนเอง ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงบทบาทของครูผู้สอนภาษาอังกฤษและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษ เช่น กาญจนา ปราบพาล (2541, หน้า3) ได้กล่าวว่าโลกในยุคปัจจุบันครูสอนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องพัฒนาตนเองตลอดเวลาเพื่อให้มีความรู้ที่ทันเหตุการณ์ในยุคปัจจุบัน และนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.4 การวัดและประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

การวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สามารถดำเนินการได้ทั้งก่อนเรียน ในระหว่างเรียน และหลังเรียน เพื่อตรวจสอบความรู้และความสามารถของนักเรียนการวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษนั้นสามารถทำได้หลายวิธีซึ่งนักเรียนศึกษาหลายท่านได้เสนอวิธีต่างๆ ไว้ ดังนี้

กาญจนา ปราบพาล (2532, หน้า 22) ได้เสนอแนวทางการวัดความสามารถด้านการพูด ไว้ดังนี้

1. การวัดทางอ้อม เป็นการทักษะการพูดผ่านทักษะอื่นๆ เช่น ให้ทำข้อสอบแบบเขียนตอบ การเขียนตามคำบอก
2. การวัดแบบกึ่งตรง เป็นการวัดความสามารถด้านการพูด โดยผู้คุมสอบจะใช้รูปภาพ เทป และสถานการณ์จำลองช่วยให้ผู้เขาสอบพูดให้ฟัง ซึ่งตัวอย่างของการทดสอบแบบนี้ ได้แก่ Upshur Oral Communication Test, Bilingual Syntax Measure, Ilyin Oral Interview เป็นต้น
3. การวัดโดยตรง เป็นการวัดความสามารถทางการพูดโดยใช้วิธีการโต้ตอบระหว่างคู่สนทนา ซึ่งอยู่ในรูปแบบการสัมภาษณ์ การสนทนา เป็นต้น โดยตัวอย่างแบบสอบประเภทนี้ได้แก่ Foreign Service Institute Oral Interview (FSI) ซึ่งผู้เข้าสอบจะได้รับการทดสอบทีละคน

และระหว่างการทำทดสอบจะมีการบันทึกเสียง และมีการให้คะแนนโดยดูจาก ไวยากรณ์ ศัพท์ ความเข้าใจ ความคล่องในการพูด และสำเนียง

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538, อ้างอิงใน ภูวดล เกตุมงคล, 2544, หน้า 40-41) การกล่าวถึงการประเมินความสามารถด้านการพูดว่า จำเป็นต้องให้นักเรียนรู้วัตถุประสงค์ของการพูด และบทบาทของตนเองในฐานะผู้พูดว่าเป็นใคร เป็นการพูดแสดงตนเอง หรือใช้บทบาทสมมุติ ผู้ฟังเป็นใครและมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่พูดมากน้อยเพียงใด ตลอดจนสถานการณ์ในการพูดและเสนอรูปแบบของการประเมินผลการพูดไว้ 3 ลักษณะซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1. การพูดเดี่ยวเพียงคนเดียว เช่น การกล่าวรายงาน การอธิบาย เป็นต้น
2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนา ซึ่งมักเป็นบทบาทสมมุติในสถานการณ์ต่างๆ ที่กำหนดให้ เช่น การถามทิศทาง การสั่งอาหาร เป็นต้น การให้คะแนนอาจให้โดยผู้สอนหรือกรรมการให้คะแนน

3. การอภิปรายหรือการโต้เถียง ซึ่งมีลักษณะเป็นกลุ่มนักเรียนต้องแสดงความสามารถในการพูด ทั้งที่เตรียมมาล่วงหน้าและคิดขึ้นในสถานการณ์ที่ไม่เตรียมมาล่วงหน้า มีคณะกรรมการให้คะแนนเป็นรายบุคคล การให้คะแนนกรรมการจะดำเนินไปถึงต่อไปนี้ การออกเสียงชัดเจนหรือไม่ การลงเสียงหนักเบา-ขึ้นลง ตลอดจนจังหวะในการพูด ท่วงที สีหน้า การสบตาผู้ฟังเหมาะสมกับการแสดงออกทางการพูดหรือไม่ ศัพท์สำนวนที่ใช้เหมาะสมและได้ความหมายหรือไม่ โครงสร้างประโยคถูกต้องหรือไม่ ใจความสำคัญของการพูดรายละเอียดสนับสนุนหรือโต้แย้ง พร้อมการให้เหตุผล การสรุปประเด็นหรือการขมวดท้ายการพูด การรักษาสัมพันธภาพกับผู้พูดด้วย โดยใช้ภาษาที่มีการขึ้นต้นและลงท้ายการพูดที่เหมาะสม

ฟินอกเซียโร และซาโก (Finochiaro and Sago, 1983 อ้างใน สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, หน้า 214) ได้เสนอวิธีการทดสอบทักษะการพูด ดังนี้

1. ให้พูดประโยคสั้นๆ ตามผู้สอนหรือตามที่ได้ยินจากเทปบันทึกเสียง
2. ให้อ่านออกเสียงประโยคต่างๆ
3. ให้ผู้เรียนบรรยายวัตถุอย่างหนึ่งโดยใช้ภาษาที่เรียน ถ้าเป็นผู้เรียนระดับกลางวัตถุนั้น อาจจะไม่สลับซับซ้อนมากนัก แต่ถ้าเป็นระดับที่สูงขึ้นก็อาจเป็นสิ่งที่ซับซ้อนขึ้นได้ เช่น เครื่องจักร เครื่องยนต์ ผู้เรียนอาจกล่าวถึงขนาดที่ตั้ง การใช้ประโยชน์ แต่ห้ามกล่าวชื่อสิ่งของ หรือให้ผู้เรียนบรรยายสิ่งที่ได้เห็น เช่น ภาพยนตร์หรือบุคคลสำคัญ แล้วให้ผู้เรียนคนอื่นเดาว่าเป็นเรื่องอะไร หรือเป็นใคร เป็นต้น

4. ให้ผู้เรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจให้คำสั่งเป็นภาษาแม่

5. ให้ผู้เรียนพูดตามหัวข้อ (Topic) ที่กำหนดให้ ผู้สอนควรให้หลายๆ ข้อ เพราะผู้เรียนอาจจะคล่องในหัวข้อหนึ่งมากกว่าอีกหัวข้อหนึ่งก็เป็นได้

6. ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทเป็นผู้สัมภาษณ์และพยายามหาข้อมูลให้ได้มากที่สุดจากผู้ถูกสัมภาษณ์ (ผู้สอน) แล้วจดบันทึกไว้

การวัดและประเมินผลความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษนั้น สามารถทำได้หลายลักษณะ ส่วนใหญ่มักนิยมให้ตอบคำถามจากภาพ บรรยายภาพ หรือเล่าเรื่องตรงๆ ซึ่งมักจะใช้ภาพประกอบเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสามารถพูดง่ายขึ้น ในการทดสอบการพูด ถ้าใช้วิธีการบันทึกเสียงด้วยจะช่วยให้การตรวจให้คะแนนมีความเที่ยงตรงยิ่งขึ้น และสามารถให้ทดสอบนักเรียนจำนวนมากๆ ด้วย

แลซซาเรทัน (Lazaraton, 2001, pp.111) กล่าวว่า ผู้สอนทักษะการพูดอาจจำเป็นต้องทำการวัดและประเมินผลการพูดทั้งการแสดงออกในชั้นเรียนตามปกติของผู้เรียนและการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดด้วย

จากข้อความข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การวัดและการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสามารถทำได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอน จุดประสงค์ของการพูดและระดับความสามารถของผู้เรียน ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้การวัดและประเมินผลการพูดในการแสดงออกในชั้นเรียนตามปกติของผู้เรียน และการทดสอบการพูดสนทนาแบบเดี่ยวและแบบคู่ตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย

4. ความพึงพอใจ

4.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (satisfaction) เป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่า บุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจโดยตรง แต่สามารถวัดโดยทางอ้อมจากการคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น และการแสดงความคิดเห็นนั้นจะต้องตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง จึงจะสามารถวัดความพึงพอใจนั้นได้ และมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

กาญจน์ เรืองมนตรี (2543, หน้า 1) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึก เช่น ความรู้สึกรัก ความรู้สึกชอบ ภูมิใจ สุขเต็มที่ ประทับใจ เห็นด้วย อันจะมีผลให้เกิด

ความพึงพอใจในการทำงาน มีการเสียสละ อุทิศร่างกาย แรงใจและสติปัญญาให้แก่งานอย่างแท้จริง

อัญพร มาช้า (2543, หน้า 29) ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทศคนคติ หรือระดับความพึงพอใจของบุคคลต่อกิจกรรมต่างๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมนั้นๆ โดยเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยมและประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับ ระดับของความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อกิจกรรมนั้นๆ สามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้นได้

ศุภศิริ โลมาเกตุ (2544, หน้า 49) สรุปความหมายของความพึงพอใจว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติ กิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้น ความพึงพอใจ ในการเรียนรู้ จึงหมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจ ชอบใจ การร่วมปฏิบัติกิจกรรม การเรียนการสอน และต้องดำเนินกิจกรรมนั้นๆ จนบรรลุผลสัมฤทธิ์

กาญจนา อรุณสุขขรจี (2546, หน้า 5) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่า คุณมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตได้โดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และสิ่งเร้าที่ตรงต่อความต้องการของบุคคล จึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการสร้างสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

วอลเลอ์สไตน์ (Wallerstein, 1971, p. 256, อ้างอิงใน นารีรัตน์ กว้างขวาง 2547, หน้า 24) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายและอธิบายว่า ความพึงพอใจเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนแต่สามารถคาดคะเนได้ว่ามีหรือไม่ จากการสังเกตพฤติกรรมคนเท่านั้น การที่ทำให้คนเกิดความพึงพอใจจะต้องศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของความพึงพอใจนั้น

กู๊ด (Good, 1973, p. 320) ความพึงพอใจ หมายถึงระดับความรู้สึกพอใจที่เป็นผลจากความสนใจและทัศนคติที่ดีต่อบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ

จากความหมายของนักวิชาการที่ให้ความหมายไว้ สามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นในจิตใจของบุคคลทำให้ไม่สามารถมองเห็นได้แต่จะแสดงพฤติกรรมความรู้สึกนั้นออกมา

4.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

เฮอ์เบอ์ก (Herzberg, 1959, pp. 113-115) ได้ให้รายละเอียดถึงทฤษฎีที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ เรียกว่า The Motivation Theory ซึ่งได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน 2 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Theory) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน ซึ่งผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน

2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน และมีหน้าที่ให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน

มาสโลว์ (Maslow, 1970, pp. 69-80) ได้เสนอทฤษฎีตามลำดับชั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs) นับว่าเป็นทฤษฎีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ซึ่งตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า " มนุษย์เรามีความต้องการอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุดเมื่อมีความต้องการได้รับการตอบสนองหรือพึงพอใจอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ความต้องการสิ่งอื่นๆ ก็จะเกิดขึ้นตามมาอีก ความต้องการของคนเราอาจจะซ้ำซ้อนกัน ความต้องการอย่างหนึ่งอาจจะยังไม่หมดไป ความต้องการอีกอย่างหนึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ " ความต้องการของมนุษย์มีลำดับชั้น ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ เน้นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต เช่น อาหาร อากาศ ที่อยู่ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน ความต้องการทางเพศ

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความมั่นคงในชีวิตทั้งที่เป็นอยู่ปัจจุบันและอนาคต ความเจริญก้าวหน้า อบอุ่นใจ

3. ความต้องการทางด้านสังคม (Social Needs) เป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อการเกิดพฤติกรรม ต้องการให้สังคมยอมรับตนเองเข้าเป็นสมาชิก ต้องการความเป็นมิตร ความรักจากเพื่อนร่วมงาน

4. ความต้องการมีฐานะ (Esteem Needs) มีความอยากเด่นในสังคม มีชื่อเสียง อยากให้บุคคลยกย่องสรรเสริญตนเอง อยากมีความเป็นอิสระเสรีภาพ

5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization Needs) เป็นความต้องการในระดับสูง อยากให้ตนเองประสบความสำเร็จทุกอย่างในชีวิต ซึ่งเป็นไปได้ยากจากแนวคิดทฤษฎีความพึงพอใจ มีความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างยิ่ง เพราะเมื่อครูผู้สอนรู้ความต้องการของผู้เรียน สามารถนำมาปรับใช้ได้ เพื่อเป็นการสร้างความพึงพอใจให้กับผู้เรียน ผู้เรียนมีความสุข อีกทั้งยังได้รับการยกย่องชมเชยจากบุคคลต่างๆ เช่น พ่อ แม่ เพื่อนๆ ส่งผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

4.3 การวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเกิดขึ้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบกับระดับความรู้สึกของนักเรียนเพราะความพึงพอใจเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล เป็นการ

ตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอก การวัดจึงวัดจากบุคลิกภาพ แรงจูงใจ การรับรู้ แต่มีข้อแตกต่างที่ การตีความและวิธีการ เพราะบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันไปในเรื่องประสบการณ์และปัจจัยอื่นๆ ซึ่งมีนักวิชาการได้เสนอวิธีการวัดไว้ใกล้เคียงกัน ดังนี้

ลัทธิ สายยศ และอังคณา สายยศ (2538, หน้า 3-4) ได้เสนอวิธีการวัดความพึงพอใจไว้ดังนี้

1. การสังเกต (Observation) เป็นการวัดโดยคอยสังเกตพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วนำข้อมูลไปอนุมานว่าบุคคลมีเจตคติต่อสิ่งนั้นๆ อย่างไร
2. การรายงานตนเอง (Self – Report) เป็นการวัดโดยการให้บุคคลเล่าความรู้สึกที่มีต่อสิ่งนั้นออกมา จากการเล่านี้สามารถที่จะกำหนดค่าของคะแนนความพึงพอใจ
3. วิธีการสัมภาษณ์ (Interview) เป็นการซักถามกลุ่มบุคคลที่ใช้เป็นตัวอย่างในการศึกษา แต่บางครั้งอาจไม่ได้ความจริงตามที่คาดหวังไว้ เพราะบุคคลที่ใช้เป็นตัวอย่างอาจไม่ยอมเปิดเผยความรู้สึกที่แท้จริง
4. เทคนิคจินตนาการ (Projective techniques) วิธีนี้อาศัยสถานการณ์หลายอย่างไปเร้าผู้สอบ เมื่อผู้สอบเห็นภาพแปลกๆ ก็จะเกิดจินตนาการออกมาแล้วนำมาตีความหมายจากการตอบนั้นๆ ก็พอจะวัดเจตคติได้ว่าพอใจหรือไม่
5. วิธีการวัดทางสรีระ คือใช้เครื่องมือเพื่อสังเกตการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายการวัดทางสรีระนี้สามารถกระทำได้โดยการวัดการต้านกระแสไฟฟ้าของผิวหนัง การขยายของลูกนัยน์ตา การวัดฮอร์โมนบางชนิด
6. การใช้แบบสอบถามโดยทั่วไปจะมีโครงสร้างหรือส่วนประกอบ 3 ส่วน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 63-71)
  1. คำชี้แจงในการตอบ ที่ปกของแบบสอบถามจะมีคำชี้แจงซึ่งมักระบุถึงจุดประสงค์ในการตอบแบบสอบถาม หรือจุดมุ่งหมายของการทำวิจัย อธิบายลักษณะของแบบสอบถามวิธีการตอบแบบสอบถามพร้อมตัวอย่าง
  2. สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ของแบบสอบถามจะทำให้ตอบเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว
  3. คำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและความเห็น เป็นส่วนสุดท้ายและเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการศึกษา

โดยแบบสอบถามความพึงพอใจมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งได้กำหนดค่าออกเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) โดยพิจารณาเนื้อหา 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านปัจจัยนำเข้า คือส่วนประกอบต่างๆ ที่นำเข้าสู่ระบบ ได้แก่ ผู้สอน โดยผู้เรียน จะเกิดคุณลักษณะด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย หรือไม่ยอมขึ้นอยู่กับคุณลักษณะหลายประการจากตัวผู้สอน เช่น ความรู้ความสามารถ ความรู้ในเทคนิค ความตั้งใจสอน ฯลฯ ผู้เรียน โดย การเรียนจะประสบความสำเร็จหรือไม่ยอมขึ้นอยู่กับคุณลักษณะหลายประการของผู้เรียน เช่น ความถนัด ความรู้เดิม ความพร้อมความสนใจของผู้เรียน ความพากเพียร ทักษะในการเรียนรู้ ฯลฯ หลักสูตร คือองค์ประกอบหลักที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 ประการ สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องเรียน สถานที่เรียน แสงสว่าง อุณหภูมิ

2. ด้านกระบวนการ คือการดำเนินการที่นำเอาตัวบ่อนหรือปัจจัยนำเข้าเป็นวัตถุดิบ ในระบบมาดำเนินการเพื่อให้เกิดผลผลิตตามต้องการ เช่น กิจกรรมการเรียนการสอน การสร้างความพร้อมในการเรียน การใช้เทคนิคการสอนต่างๆ และการใช้กิจกรรมเสริม เช่น แบบฝึกหัด, การให้ แรงเสริม, การทบทวนสรุป เป็นต้น

3. ด้านผลผลิต คือผลที่เกิดขึ้นในระบบซึ่งเป็นเป้าหมายในการเปลี่ยนแปลงผู้เรียน ไปในทางที่พึงประสงค์ทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

จากการศึกษาเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี เช่น การสังเกต การรายงานตน การสัมภาษณ์ เทคนิคจินตนาการ การวัดทางสรีระ และแบบสอบถาม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสม ตลอดจนความมุ่งหมายของการวัดจึงจะส่งผลให้การ วัดมีประสิทธิภาพน่าเชื่อถือ สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้วัดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการ เรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยใช้แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งได้กำหนดค่าออกเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert)

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

จิตติวรรณ อินทรผล (2549) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) โดยใช้วิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า 1. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) โดยใช้วิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีขั้นตอนการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ช้้นนำเสนอเนื้อหา นักเรียนได้เรียนรู้และ

ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา ครูนำเสนอบริบทหรือสถานการณ์โดยใช้สื่อการเรียนรู้ ได้แก่ สื่อที่เป็นของจริง รูปภาพ บัตรคำศัพท์ แถบบันทึกเสียง 2) ชั้นฝึก นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาที่ได้เรียนรู้โดยฝึกเป็นกลุ่มจากนั้นฝึกเป็นคู่ จากนั้นให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและใบงานเพื่อเป็นการฝึกทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน 3) ชั้นนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสาร นักเรียนได้ทดลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆด้วยตนเองจากกลวิธีที่นำเข้ามาใช้ คือ เกมทางภาษา การแสดงบทบาทสมมติ และ The Information Gap Principle 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) โรงเรียนชัยภูมิภักดิ์วิทยาเขตพื้นที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 3 โดยใช้วิธีสอนตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ของโรงเรียนที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม คือ คิดเป็นร้อยละ 73.18 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 73.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 3. ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนักเรียนพบว่า นักเรียนมีความสนุกสนาน มีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก รู้สึกภาคภูมิใจที่สามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้ นอกจากนี้การทำงานเป็นคู่และการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มยังช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนที่ทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

นิรมล วรมัด (2551) การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองสวรรค์ (ไชยเซียงพิน) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุวธรธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 22 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับร้อยละ 30.13 และหลังเรียนเท่ากับร้อยละ 68.30 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างดี

จรรยา จันทาศรี (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนขางตาครูสคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนขางตา ครูส

คอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/2 จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ จำนวน 5 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 34 ข้อ และแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบแผนการทดลอง One Group Pre-test Post-test Design และสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test dependent ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชาตาคูร์สคอนแวนท์ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทองใบ ทองภูบาล (2553, หน้า 60) การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โรงเรียนวังโพรงงามวิทยา จังหวัดเลย จำนวน 30 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผกา มาศ เมษศรี (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ 2) ศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนดงเย็น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 20 คน โดยใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง แบบแผนของการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่แบบไม่อิสระ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนเฉลี่ยร้อยละ 31.25 และหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 70.50 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .01 2. นักเรียนมีเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างดี

จิราพร ประพัศรานนท์ (2557) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task - based learning) หลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด และศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task - based learning) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดท่าศาลาราม (เรืองบุญนาคาลัย) อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ภาคเรียน 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 23 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว (One group pretest - posttest design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task - based learning) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task - based learning) ใช้เวลาในการทดลอง 12 ชั่วโมง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t-test แบบ One sample t-test ผลการวิจัย พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task - based learning) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task - based learning) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task - based learning) อยู่ในระดับดี

รัชนีวรรณ นามกันยา (2558) การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task - Based Learning) เรื่อง Food for every สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์ย่อย คือ 1) เพื่อสร้างและหาดัชนีประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task - Based Learning) เรื่อง Food for every สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 2) เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task - Based Learning) เรื่อง Food for every สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

โดยใช้การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task - Based Learning) เรื่อง Food for every สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task - Based Learning) เรื่อง Food for every มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.16/77.56 2) ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task - Based Learning) เรื่อง Food for every อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.52, S.D. =0.50)

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติพบว่า มีผู้สนใจนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารอาชีพพัฒนาทักษะใดทักษะหนึ่งหรือทั้ง 4 ทักษะ ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติจึงเป็นรูปแบบการสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ดัพตี และพิกัด (Doughty & Pica, 1986:305-325) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติชนิดการหาข้อมูลที่หายไป (Information Gap) โดยทำการวิจัยอย่างต่อเนื่อง 2 ครั้ง ครั้งแรกเพื่อศึกษารูปแบบในการจัดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ ว่ากิจกรรมใดมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ส่วนการวิจัยครั้งที่ 2 เป็นการเปรียบเทียบของกิจกรรม 3 รูปแบบ คือกิจกรรมประเภทที่มีครูเป็นผู้ควบคุมดูแลหน้าห้อง กิจกรรมกลุ่มเล็ก และกิจกรรมคู่ ตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือ นักศึกษาผู้ใหญ่และครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ซึ่งมีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับกลาง เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งแรกคือ งานปฏิบัติประเภทแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เรียกว่าการแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบสองทาง (Two-way Information Gap) และงานปฏิบัติที่ไม่มีแลกเปลี่ยนข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า งานปฏิบัติประเภทแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบสองทางช่วยให้เกิดการเรียนรู้ภาษามากกว่างานปฏิบัติที่ไม่มีแลกเปลี่ยนข้อมูล ส่วนงานวิจัยครั้งที่ 2 ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมออกเป็นสามรูปแบบดังกล่าวข้างต้นพบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมมีครูเป็นผู้ควบคุมดูแลหน้าห้องทำให้เกิดการเรียนรู้น้อย การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเล็ก และกิจกรรมคู่ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ไม่แตกต่างกัน

โฟโตสและเอลลิส (Fotos&Ellis, 1991, pp.605-627) ได้ทำการศึกษากิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกการใช้ไวยากรณ์ โดยได้ทำการศึกษากับผู้เรียนระดับวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่น ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จำนวน 2 กลุ่ม แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ไวยากรณ์ เรื่องกรรมรองและแบบทดสอบการใช้ไวยากรณ์ ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ไวยากรณ์ ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษามากขึ้น และได้พัฒนาความรู้เรื่องไวยากรณ์ในเวลาเดียวกัน และผู้เรียนมีผลการเรียนที่ดีกว่าผู้เรียนที่เรียนกฎไวยากรณ์จากการที่ครูเป็นผู้สอนเอง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้ลงมือศึกษาค้นคว้าและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองมีโอกาสในการพัฒนาความรู้ความสามารถตลอดจนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ตามวิธีของเอลลิส (Ellis, 2003, pp.227-244) มาใช้ ซึ่งมี 3 ขั้นตอนคือ ขั้นเตรียมงาน (Pre-task) ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) และขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นการปฏิบัติ

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนวิธีการดำเนินงาน 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีรายละเอียดดังนี้

ด้านแหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน สำหรับตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

1.1 ดร.อังคณา อ่อนธานี ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ตำแหน่งอาจารย์ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

1.2 ดร.น้ำทิพย์ องอาจวานิชย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผล ตำแหน่งอาจารย์ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

1.3 นางสาวทิพวรรณ ลาวเมือง ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

1.4 นางธันนัทธ มาทอง ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านแม่ดาวใหม่ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2

1.5 นางสาววีรยา เมฆกระจาย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนตะพานหิน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนดังนี้

1.1 สํารวจสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษและผลกระทสอบระดับชาติ (O – Net) ของนักเรียนในปีการศึกษา 2559 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนต่ำในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร และสาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

1.2 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแม่อุสุวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ดังนี้

1.2.1 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังตาราง 9 ดังนี้

ตาราง 9 การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญและเวลา
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง Connections

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	Connections	ต 1.2 ม.3/1 ม.3/2 ม.3/3 ต 1.3 ม.3/4 ม.3/5 ต 2.1 ม.3/1	- การทักทาย ขอขอบคุณ กล่าวลา การแนะนำตนเอง การแนะนำเพื่อนและบุคคล ใกล้ตัว - ฟังและพูดสนทนาได้ตอบ เกี่ยวกับการขอและการ ให้บริการตามสถานการณ์ ต่าง ๆ ในร้านอาหาร - นำเสนอข้อมูลข่าวสาร โดยการพูดและเขียน เกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ สนทนาและบอกทิศทาง - การพูดสนทนาเพื่อ อธิบายข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง อายุ อาชีพ และ สมาชิกครอบครัว - การสอบถามเกี่ยวกับ กิจกรรมที่ทำในเวลาว่าง ของแต่ละคน - การถาม- ตอบอาชีพ/งาน	12	20

ตาราง 9 (ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			การแสดงความรู้สึกเสียใจ กรณีที่ไม่มียานพาหนะ และการ อวยพรตามมารยาทสังคม		
		รวม		12	20

1.2.2 กำหนดสาระการเรียนรู้ในการสร้างแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
แบบเน้นงานปฏิบัติ ดังตาราง 10 ดังนี้

ตาราง 10 การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และเวลา กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนการ จัดการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์ การเรียนรู้	สาระ การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
แผนการจัดการ เรียนรู้แผนที่ 1 เรื่อง Greeting and introduction	ต 1.2 ม.3/1	1. ระบุประโยคที่ใช้ในการทักทาย ขอบคุณ กล่าวลา แนะนำตนเอง และแนะนำเพื่อนได้ 2. สามารถพูดสนทนาเพื่อทักทาย ขอบคุณ และกล่าวลาได้ 3. สามารถพูดสนทนาเพื่อแนะนำ ตนเอง และแนะนำเพื่อนได้	- Greetings and Saying Goodbye - Introducing yourself and others	2
แผนการจัดการ เรียนรู้แผนที่ 2 เรื่อง At the restaurant	ต 1.2 ม.3/2	1. บอกความหมายของคำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับบริการขอและให้บริการ ตามสถานการณ์ต่างๆ ใน ร้านอาหารได้ถูกต้อง 2. สามารถพูดสนทนาได้ตอบ เกี่ยวกับการขอและให้บริการตาม	- Service at a restaurant - Menu, Starter, dressing, Main course, recommend	2

ตาราง 10 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
		สถานการณ์ต่างๆ ในร้านอาหาร 3. ตระหนักในความสำคัญของการขอและให้บริการตามสถานการณ์ต่างๆ ในร้านอาหาร		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Asking for direction	ต 1.2 ม.3/3	1. สามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ได้ 2. สามารถใช้โครงสร้างประโยค Present Simple ได้ 3. สามารถสนทนาและบอกทิศทางได้	- pet shop, fast food restaurant, supermarket, music store, bookstore, hospital, drugstore, flower shop, toy store, police station, movie theater - Wh-question	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง My family	ต 1.3 ม.3/1	1. สามารถบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับครอบครัวได้ 2. สามารถพูดสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลประวัติบุคคล อายุ อาชีพ วัน/เดือน/ปี เกิดได้ 3. สามารถพูดสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวได้	parents, father, mother, brother, niece, nephew, sister, daughter, son, grandfather, grandmother, grandson, granddaughter, uncle, aunt,	2

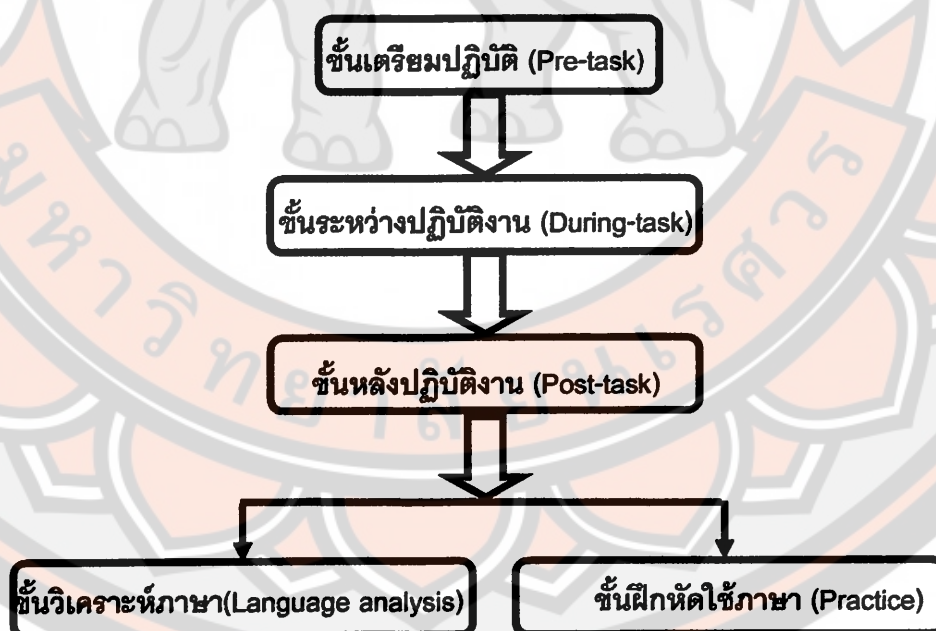
ตาราง 10 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
			wife, husband - What's your nickname? My nickname is..... How old are you? I am .....years old.	
แผนการจัดการเรียนรู้ตอนที่ 5 เรื่อง My favorite free time	ต 1.3 ม.3/1	1. สามารถออกเสียงคำศัพท์และประโยคที่เรียนได้ถูกต้อง 2. สามารถพูดสนทนาเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของตนเองและผู้อื่นได้ 3. ตระหนักในความสำคัญของการพูดสนทนาเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของตนเองและผู้อื่น	Vocabulary : hobby, reading cartoon books, collecting stamps, gardening Structure: watching T.V. What is your favorite free time? My favorite free time is	2
แผนการจัดการเรียนรู้ตอนที่ 6 เรื่อง Life and work	ต 2.1 ม.3/1	1. สามารถเข้าใจคำศัพท์ และสำนวนการทักทาย ชื่อ อาชีพ และที่อยู่ได้ 2. สามารถระบุคำศัพท์ สำนวนที่ใช้ทักทายชื่อบุคคล อาชีพ และที่อยู่ได้	Vocabulary : a plumber, a homemaker, a cook, a cashier, a manager,	2

ตาราง 10 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
		3. สามารถพูด สนทนา สำนวนการ ทักทายชื่อนบุคคล อาชีพและที่อยู่ได้	Functions : Asking for and giving name, occupation, country of origin	
รวม				12

1.3 ศึกษาเอกสาร ตำรา ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ องค์ประกอบ รูปแบบการในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. **ขั้นเตรียมปฏิบัติ (Pre-task)** เป็นขั้นตอนเตรียมตัวนักเรียนในการปฏิบัติงานกิจกรรมในขั้นตอนนี้ คือ การเตรียมคำศัพท์ สำนวน หรือการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ที่ต้องใช้ในการเรียนรู้การให้นักเรียนศึกษารูปแบบการเรียนรู้ และการให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานที่ลักษณะคล้ายกับงานที่จะต้องปฏิบัติจริง

2. **ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task)** เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ทำงานปฏิบัติโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการทำงานปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ โดยมุ่งเน้นด้านความหมายในกาสื่อสาร นักเรียนอาจทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม โดยมีรูปแบบกิจกรรมของงานปฏิบัติที่หลากหลาย เช่น การหาลักษณะที่เหมือนหรือแตกต่าง (Spot the difference) การเติมข้อมูลที่หายไป (Information gap task) หรือการเล่าเรื่อง (Retelling story) เป็นต้น หลังจากที่นักเรียนได้ปฏิบัติงานเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว นักเรียนมีการเตรียมรายงานผลการปฏิบัติงาน โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ สำนวน และมีการซ้อมก่อนการรายงานจริง ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการรายงานมากยิ่งขึ้น สำหรับวิธีการรายงานนั้น นักเรียนสามารถรายงานโดยการพูด การเขียน การใช้แถบบันทึกเสียง หรือการใช้วิดีโอ ต่อจากนั้นนักเรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อผลการปฏิบัติงาน

3. **ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task)** ในขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้มีการพัฒนาในด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์โดยได้แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 **ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language analysis)** นักเรียนจะได้ร่วมกันวิเคราะห์รูปแบบภาษาที่ใช้ในงานปฏิบัติ และเรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมายที่ใช้ในงานปฏิบัตินั้น โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำและเสนอแนะรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง กิจกรรมในขั้นตอนนี้ เช่น การนำข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของนักเรียนมาร่วมกันวิเคราะห์และแก้ไขให้ถูกต้อง โดยมีผู้สอนเป็นผู้เพิ่มเติมในส่วนที่ยังบกพร่องให้มีความสมบูรณ์และถูกต้อง โดยการวิเคราะห์ภาษาจากเนื้อเรื่องที่อ่าน

3.2 **ขั้นฝึกหัดใช้ภาษา (Practice)** หลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้รูปแบบและโครงสร้างทางภาษาที่ถูกต้องแล้ว นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว และใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น กิจกรรมในขั้นนี้ เช่น การให้นักเรียนทำงานปฏิบัตินั้นอีกครั้งหนึ่งแต่มีเงื่อนไขและวิธีการที่แตกต่างจากการปฏิบัติงานในครั้งแรก

1.4 กำหนดองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งสามารถกำหนดองค์ประกอบต่างๆ ของกิจกรรมการเรียนรู้ได้ ดังนี้

1. ชื่อกิจกรรม
2. คำชี้แจงสำหรับครู
3. แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

3.1 หัวเรื่อง กำหนดเวลาเรียน

3.2 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

3.3 สาระสำคัญ

3.4 จุดประสงค์การเรียนรู้

3.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

3.6 สาระการเรียนรู้

3.7 กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

3.7.1 ขั้นเตรียมปฏิบัติ (Pre-task) เป็นขั้นตอนเตรียมตัวนักเรียน

ในการปฏิบัติงานกิจกรรมในขั้นตอนนี้ คือ การเตรียมคำศัพท์ สำนวน หรือการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ที่ต้องใช้ในการเรียนรู้การให้นักเรียนศึกษารูปแบบการเรียนรู้ และการให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานที่ลักษณะคล้ายกับงานที่จะต้องปฏิบัติจริง

3.7.2 ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) เป็นขั้นตอนที่

นักเรียนได้ทำงานปฏิบัติโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการทำงานปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ โดยมุ่งเน้นด้านความหมายในกาสื่อสาร นักเรียนอาจทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม โดยมีรูปแบบกิจกรรมของงานปฏิบัติที่หลากหลาย เช่น การหาลักษณะที่เหมือนหรือแตกต่าง (Spot the difference) การเติมข้อมูลที่หายไป (Information gap task) หรือการเล่าเรื่อง (Retelling story) เป็นต้น หลังจากที่นักเรียนได้ปฏิบัติงานเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว นักเรียนมีการเตรียมรายงานผลการปฏิบัติงาน โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ สำนวน และมีการซ้อมก่อนการรายงานจริง ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการรายงานมากยิ่งขึ้น สำหรับวิธีการรายงานนั้นนักเรียนสามารถรายงานโดยการพูด การเขียน การใช้แถบบันทึกเสียง หรือการใช้วิดีโอ ต่อจากนั้นนักเรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อผลการปฏิบัติงาน

3.7.3 ชั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) ในชั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมาย
เพื่อให้นักเรียนได้มีการพัฒนาในด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามรูปแบบและ
โครงสร้างทาง

3.8 สื่อ/แหล่งเรียนรู้

3.9 การวัดและการประเมินผล

1.5 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ
เน้นงานปฏิบัติ จำนวน 6 แผน รวม 12 ชั่วโมง ให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การ
เรียนรู้อย่างนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Greeting and introduction

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 At the restaurant

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Asking for direction

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 My family

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 My hobbies

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 Life and work

1.6 นำร่างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขส่วนที่บกพร่อง และนำไปปรับปรุงแก้ไข

1.7 นำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว
เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของแผนการ
จัดการเรียนรู้ แล้วนำผลการประเมินความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญ มาหาค่าเฉลี่ยและส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยเกณฑ์ที่กำหนดคือ
3.51 ขึ้นไปและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00

1.8 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.9 นำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมาปรับปรุงแก้ไขตาม
ข้อเสนอแนะแล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับจริง แล้วนำไปใช้ทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

1.10 นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มาวิเคราะห์ผล
เพื่อหาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการนำผลการประเมินความเหมาะสมของ
ผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับ
เกณฑ์ โดยเกณฑ์การพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ (บุญชม ศรีสะอาด,
2545, หน้า 105-106) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.11 นำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาปรับปรุงในส่วนที่บกพร่อง ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.12 นำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองหาค่าดัชนีประสิทธิผลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแม่สุวิทยา อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 โดยทดลองกับนักเรียนจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

1.13 ให้กลุ่มทดลองทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.14 วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 0.50

1.14.1 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนของนักเรียนทุกคนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.15 ปรับปรุงพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ระดับของลิเคิร์ต ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมิน

2.2 กำหนดประเด็นเนื้อหาในการประเมินที่มีข้อความครอบคลุมการประเมิน

องค์ประกอบทุกด้านของแผนการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

2.3 ร่างแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามขอบข่ายองค์ประกอบทุกด้าน ซึ่งมีลักษณะการให้คะแนน แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง กิจกรรมมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2.4 นำแบบร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้าน ภาษาและเนื้อหาจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 จัดพิมพ์แบบประเมินเพื่อเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความ เหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ เกณฑ์การยอมรับค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการ เรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1.1 ติดต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.2 ดำเนินการยื่นคำร้องขอความอนุเคราะห์การออกหนังสือเพื่อขอความ อนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.3 นำหนังสือขอความอนุเคราะห์พร้อมกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พร้อม แบบประเมินความเหมาะสมให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

1.4 นำประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อ ส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คืนจาก ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2. การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.1 ดำเนินการติดต่อโรงเรียนที่จะขอทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.2 ดำเนินการขอหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ใช้โรงเรียนเพื่อทำการทดลองการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.3 ยื่นหนังสือขอความอนุเคราะห์ต่อโรงเรียนที่เข้าไปทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.4 ทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการดำเนินการดังนี้

1. การประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละด้านแล้วแปลผลค่าเป็นระดับความเหมาะสมโดยใช้เกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 105-106)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง	กิจกรรมมีความเหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง	กิจกรรมมีความเหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง	กิจกรรมมีความเหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง	กิจกรรมมีความเหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง	กิจกรรมมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.97

2. การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่ยอมรับคือ ≥ 0.5 ผู้วิจัยวิเคราะห์จากคะแนนหลังเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.54 ซึ่งนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นร้อยละ 54 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบ้านแม่อุสุวิทยา อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยมีหน่วยสุ่มคือห้องเรียน

แบบแผนการวิจัย

แบบแผนการวิจัยที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ one group posttest only design

แบบแผนการทดลองแบบ One Group posttest only design

Treatment	Posttest
X	O ₂

X หมายถึง การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

O₂ หมายถึง การวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยแบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. แบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. แบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นข้อสอบแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสร้างข้อสอบแบบปรนัยและอัตนัย

1.2 ศึกษาการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 สร้างจุดประสงค์การเรียนรู้จากมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด แล้วจึงกำหนดโครงสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

1.3 จัดทำร่างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ตามโครงสร้างแบบทดสอบจำนวน 60 ข้อ ข้อสอบแบบปรนัยออกข้อสอบเป็น 2 เท่าของข้อสอบที่ต้องการ ข้อสอบที่ต้องการ 30 ข้อ จึงออกข้อสอบเป็นจำนวน 60 ข้อ

1.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) โดยตรวจสอบคำถามในแต่ละข้อว่าสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยนำค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้รับจากการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ($IOC \geq 0.50$) พบว่าแบบทดสอบมีค่าดัชนีสอดคล้อง 0.60 – 1.00 จำนวน 58 ข้อ

1.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษมาตรวจหาความสมบูรณ์และรวมคะแนนของนักเรียนแต่ละคนและทำการวิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดโดยการหาค่าอำนาจจำแนก (B) ตามวิธีของ Brennan หรือดัชนีบี (B) ใช้เกณฑ์ในการเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป คัดข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดมาสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80

1.6 จัดพิมพ์แบบทดสอบที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยแยกแบบทดสอบออกเป็น 4 ตอน แล้วนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแม่อุสุวิทยา อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 จำนวน 30 คน เพื่อนำมาหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบโดยใช้ค่าความเที่ยงของโลเวท ได้ค่าความเที่ยง 0.84 และนำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วจัดพิมพ์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

1.7 เกณฑ์การวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนผู้วิจัยได้ 62 ปรับจากเกณฑ์การประเมินของกรมวิชาการ (2546, หน้า 255) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 4 พูดสื่อสารได้ชัดเจน ตรงประเด็น แสดงความคิดเห็นได้เหมาะสม

ใช้ภาษาได้ถูกต้อง เป็นธรรมชาติ คล่องแคล่ว

ระดับ 3 พูดสื่อสารได้ตรงประเด็น ค่อนข้างคล่องแคล่ว แต่ใช้ภาษาผิดบ้าง

ระดับ 2 พูดได้พอเป็นที่เข้าใจ แต่พูดตะกุกตะกัก

ระดับ 1 พยายามพูดเป็นคำๆ แม้จะไม่สื่อความ

ระดับ 0 ไม่พูดเลย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแม่อุสุวิทยา อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 28 คน มีการดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยทำการทดสอบนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อเป็นคะแนนก่อนเรียนของนักเรียน

2. ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง

3. เมื่อจัดกิจกรรมจบแต่ละครั้งให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

4. เมื่อจัดกิจกรรมจบทุกกิจกรรมได้มีการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยแบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และนำคะแนนมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 75

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ค่าสถิติ t - test แบบ One sample test
2. ศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ค่าร้อยละ

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ด้านแหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบ้านแม่อุสุวิทยา จำนวน 28 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยมีหน่วยสุ่มคือห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรม มีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนจากทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมิน
2. กำหนดลักษณะเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ท ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นต่อข้อความว่า มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด
3. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 12 ข้อ จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัยนำเข้า จำนวน 4 ข้อ ด้านกระบวนการ จำนวน 4 ข้อ ด้านผลผลิต จำนวน 4 ข้อ
4. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้ข้อชี้แนะในส่วนที่บกพร่องและมาปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างรายการของความพึงพอใจของนักเรียน โดยกำหนดเกณฑ์การพัฒนา ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่า	ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
0 เมื่อไม่แน่ใจว่า	ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 1 เมื่อแน่ใจว่า	ข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

6. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

7. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 3 จำนวน 28 คน หลังจากทดลองเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อนำไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบารค์กำหนดค่าความเชื่อมั่นมีค่า 0.70 ขึ้นไป ได้ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจเท่ากับ 0.92

8. จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. หลังจากการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

2. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมาใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 28 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มาตรวจนับคะแนนเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล

2. นำแบบสอบถามความพึงพอใจมาตรวจให้คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

3. เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยการกำหนดค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, หน้า 112) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

1. ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) (ปกรณั ประจัญบาน, 2552, หน้า 214)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ปกรณั ประจัญบาน, 2552, หน้า 214)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน กำลังสองของคะแนนรวม
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3. การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ (The Effectiveness : E.I) ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน} - \text{ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน}}{\text{คะแนนเต็ม} - \text{ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน}}$$

หรือ

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{X - P_1}$$

เมื่อ E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผล
P_1	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน
P_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน
X	แทน	คะแนนเต็ม

เกณฑ์ที่ยอมรับได้ คือ ค่าดัชนีประสิทธิผล มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

4. การหาค่าอำนาจการจำแนกของแบบทดสอบด้วยวิธีของ Brennan มีสูตร ดังนี้
(เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, ม.ป.ป. หน้า 210)

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ B	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบรายข้อ
U	แทน	จำนวนผู้ที่ตอบข้อนั้นถูกของกลุ่มที่สอบผ่านเกณฑ์
L	แทน	จำนวนผู้ที่ตอบข้อนั้นถูกของกลุ่มที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์
N_1	แทน	จำนวนนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์
N_2	แทน	จำนวนนักเรียนที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์

5. การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item-Objective Consistency) หรือ IOC (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, ม.ป.ป. หน้า 181)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	แทน	ความสอดคล้อง
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

6. การหาค่าความยากของแบบทดสอบแบบทดสอบรายข้อมีสูตร ดังนี้
(เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, ม.ป.ป. หน้า 218)

เมื่อ P	แทน	ความยากของข้อคำถามรายข้อ
R	แทน	จำนวนผู้ที่ตอบข้อนั้นถูก
N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

7. การหาค่าอำนาจการจำแนกของแบบทดสอบด้วยวิธีของ Brennan มีสูตร ดังนี้

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ	B แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบรายข้อ
	U แทน	จำนวนผู้ที่ตอบข้อนั้นถูกของกลุ่มที่สอบผ่านเกณฑ์
	L แทน	จำนวนผู้ที่ตอบข้อนั้นถูกของกลุ่มที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์
	N_1 แทน	จำนวนนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์
	N_2 แทน	จำนวนนักเรียนที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์

8. การหาค่าความเที่ยง ของแบบทดสอบ ของ โลเวต (Lovett) แบบทดสอบอิงเกณฑ์ ใช้สูตร ดังนี้

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X - \sum X^2}{(k-1) \sum (X-c)^2}$$

เมื่อ	r_{cc} แทน	ค่าความเที่ยง
	X แทน	คะแนนของแต่ละคน
	k แทน	จำนวนข้อมูล
	C แทน	คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

9. เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการทดสอบค่าที (t – test One sample)

$$\text{สูตร } t = \frac{\bar{x} - \mu_0}{\frac{S}{\sqrt{n}}} \text{ โดยมี } df = n - 1$$

เมื่อ	$\bar{x}$ แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	μ_0 แทน	เกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม 30 คิดเป็น 23
	S แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	n แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	df แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งนำเสนอผลการวิจัย เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแผนประกอบกิจกรรม จำนวน 6 แผน เวลาที่ใช้ 12 ชั่วโมง ประกอบด้วย Greeting and introduction, At the restaurant, Asking for direction, My family, My hobbies และ Life and work

กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมี 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.1 ขั้นเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนเตรียมตัวนักเรียนในการปฏิบัติงานกิจกรรมได้แก่ การเตรียมคำศัพท์ สำนวน หรือ การนำเสนอคำศัพท์ใหม่ที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงาน

การศึกษารูปแบบการปฏิบัติงาน และการให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะคล้ายกับงานที่จะต้องปฏิบัติจริง

1.2 ชั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เพื่อบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ โดยเน้นการสื่อความหมาย (Meaning) มากกว่ารูปแบบทางภาษา (Form) ซึ่งการทำงานอาจจะอยู่ในลักษณะการทำงานเป็นคู่หรือทำงานเป็นกลุ่ม

1.3 ชั้นหลังการปฏิบัติงาน (Post-task) เป็นขั้นตอนสุดท้าย ซึ่งนักเรียนต้องรายงานผลการปฏิบัติงานตลอดจนประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง หรือของกลุ่ม พร้อมทั้งร่วมกันวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน เรียนรู้รูปแบบของภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง จากนั้นนักเรียนจะได้ฝึกการใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว รวมทั้งสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยอาจให้นักเรียนได้ทำงานปฏิบัติซ้ำอีกครั้ง แต่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขบางประการที่ทำให้มีความแตกต่างกันกับการปฏิบัติงานในครั้งแรก

2. ผลการพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญในองค์ประกอบต่างๆ ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สรุปได้ดังตาราง 11

ตาราง 11 ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

รายการประเมิน	จุดประสงค์	($\bar{X}$)	S.D	ระดับความเหมาะสม
1. จุดประสงค์การเรียนรู้	1.1 สอดคล้องกับองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ	4.40	0.89	เหมาะสมมาก
	เฉลี่ย	4.40	0.89	เหมาะสมมาก
2. กิจกรรมการเรียนรู้	2.1 ชั้นเตรียมปฏิบัติ (Pre-task)			
	2.1.1 กิจกรรมมีความสอดคล้องกับขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ	4.40	0.89	เหมาะสมมาก

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	จุดประสงค์	($\bar{X}$)	S.D	ระดับความเหมาะสม
2.1.2	กิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้าน การพูดภาษาอังกฤษ	4.40	0.89	เหมาะสมมาก
2.1.3	กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	4.40	0.89	เหมาะสมมาก
	เฉลี่ย	4.40	0.89	เหมาะสมมาก
2.2	ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task)			
2.2.1	กิจกรรมมีความสอดคล้องกับ ขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้น งานปฏิบัติ	4.20	1.10	เหมาะสมมาก
2.2.2	กิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้าน การพูดภาษาอังกฤษ	4.20	1.10	เหมาะสมมาก
2.2.3	กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	4.20	1.10	เหมาะสมมาก
	เฉลี่ย	4.20	1.10	เหมาะสมมาก
2.3	ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task)			
2.3.1	กิจกรรมมีความสอดคล้องกับ ขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้น งานปฏิบัติ	4.40	0.89	เหมาะสมมาก
2.3.2	กิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้าน การพูดภาษาอังกฤษ	4.40	0.89	เหมาะสมมาก
2.3.3	กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	4.40	0.89	เหมาะสมมาก
	เฉลี่ย	4.40	0.89	เหมาะสมมาก
	รวมเฉลี่ย	4.33	0.94	เหมาะสมมาก

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	จุดประสงค์	($\bar{X}$)	S.D	ระดับความเหมาะสม
3. การวัดและประเมินผล	3.1 วิธีการวัดสอดคล้องกับองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ	4.20	1.10	เหมาะสมมาก
	3.2 เครื่องมือวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษได้	4.20	1.10	เหมาะสมมาก
	3.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4.20	1.10	เหมาะสมมาก
	เฉลี่ย	4.20	1.10	เหมาะสมมาก
	รวมเฉลี่ยทั้งหมด	4.31	0.97	เหมาะสมมาก

จากตาราง 11 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.97) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า จุดประสงค์การเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.89) และกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.89)

3. ผลการตรวจสอบดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 12 ผลการตรวจสอบดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 0.50 ขึ้นไป

จำนวนคน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวมเฉลี่ย		ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	
30	66	25.33	47.46	0.5443

จากตาราง 12 พบว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.54 หรือนักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นหลังจากเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 54 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบ้านแม่สุวิทยา อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก จำนวน 28 คน เพื่อเปรียบเทียบเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษกับเกณฑ์ร้อยละ 75

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	% of Mean	t	Sig(1-tailed)
หลังเรียน	28	66	50.29	2.34	76.19	1.78 *	0.0434

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 พบว่า การทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 50.29 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.19 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน พบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความพึงพอใจที่ได้จากการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

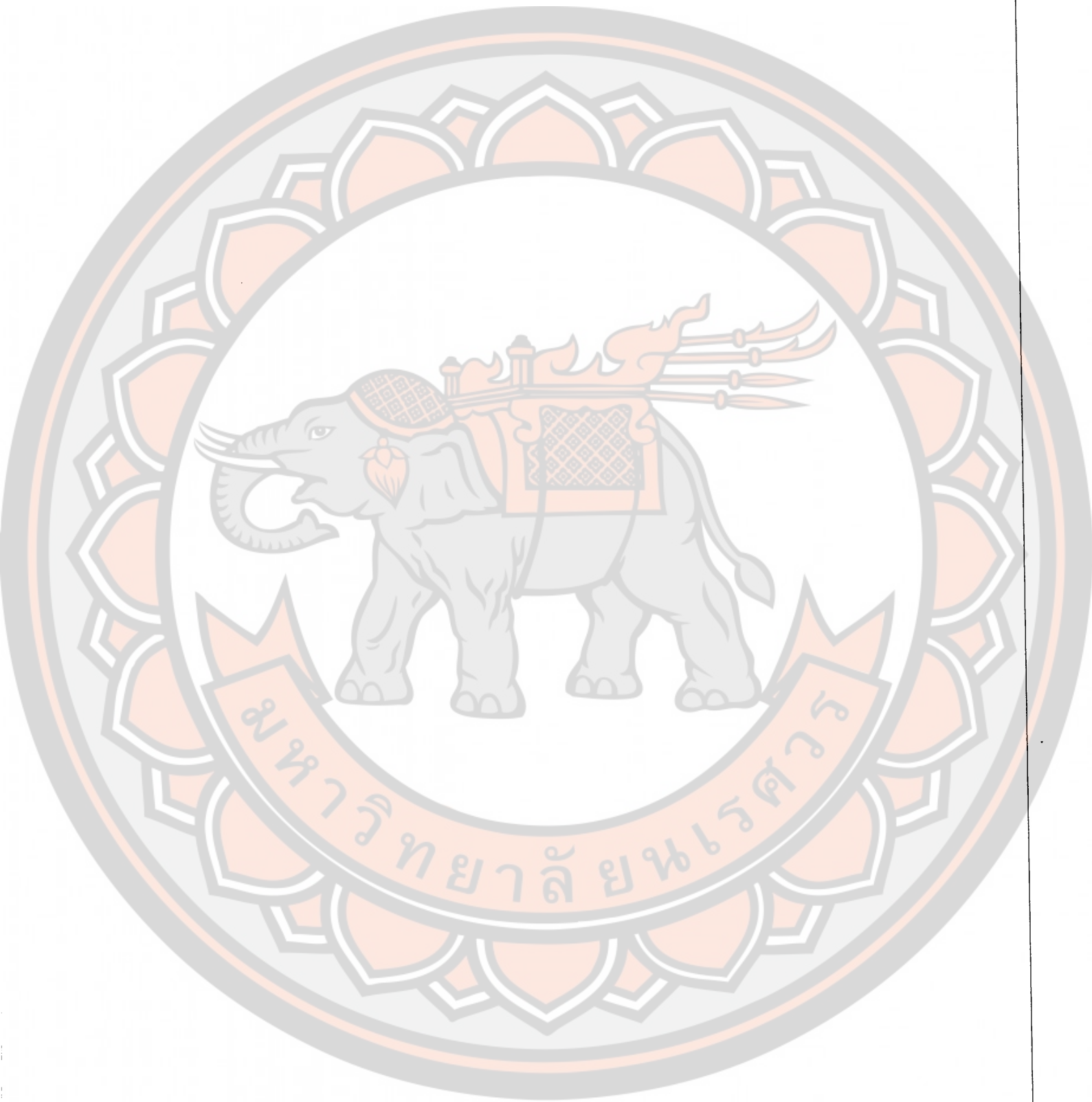
ตาราง 14 ผลการศึกษาความพึงพอใจของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 28 คน

หัวข้อ	รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	ด้านปัจจัยนำเข้า			
	1.1 กิจกรรมง่ายต่อการเรียนรู้ของชั้น	4.11	0.74	มาก
	1.2 เนื้อหาส่งเสริมให้ชั้นเกิดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย	4.00	0.77	มาก
	1.3 สื่อการเรียนรู้ทำให้ชั้นเกิดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	4.07	0.77	มาก
	1.4 ชั้นคิดว่าครูมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและสอนชั้นได้	4.04	0.74	มาก
	เฉลี่ย	4.05	0.64	มาก
2	ด้านกระบวนการ			
	2.1 กิจกรรมชั้นก่อนปฏิบัติสามารถทำให้ชั้นเกิดความพร้อมในการเรียน	4.00	0.72	มาก
	2.2 กิจกรรมชั้นระหว่างปฏิบัติทำให้ชั้นเกิดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	3.89	0.63	มาก
	2.3 กิจกรรมชั้นหลังปฏิบัติทำให้ชั้นสามารถสรุปรูปแบบของภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์	3.93	0.60	มาก

ตาราง 14 (ต่อ)

หัวข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
	2.4 ฉันทัดว่ารูปแบบของกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการพูดภาษาอังกฤษ	3.93	0.60	มาก
	เฉลี่ย	3.94	0.60	มาก
3	ด้านผลผลิต			
	3.1 กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติทำให้ฉันเตรียมคำศัพท์สำหรับเนื้อหาของบทเรียน	3.96	0.74	มาก
	3.2 กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติทำให้ฉันเกิดความสามารถด้านการพูดสนทนาตามภาระงานที่กำหนด	3.93	0.66	มาก
	3.3 กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติทำให้ฉันสามารถสรุปการเรียนรู้รูปแบบของภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์	4.07	0.66	มาก
	3.4 กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติทำให้ฉันนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.04	0.58	มาก
	เฉลี่ย	4.00	0.59	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.00	0.50	มาก

จากตาราง 14 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.00$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจ

อยู่ในระดับงาทุกด้านตามลำดับ คือ ด้านบนซ้ายขวา ($\bar{X}$ = 4.05, S.D. = 0.64) ด้านหลังผลัด
($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = 0.59) และด้านขวาบน ($\bar{X}$ = 3.94, S.D. = 0.60)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งนำเสนอผลการวิจัย เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแผนประกอบกิจกรรม จำนวน 6 แผน เวลาที่ใช้ 12 ชั่วโมง ประกอบด้วย Greeting and introduction, At the restaurant, Asking for direction, My family, My hobbies และ Life and work

กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมี 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.1 ขั้นเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนเตรียมตัวนักเรียนในการปฏิบัติงานกิจกรรมได้แก่ การเตรียมคำศัพท์ สำนวน หรือ การนำเสนอคำศัพท์ใหม่ที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงาน

การศึกษารูปแบบการปฏิบัติงาน และการให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะคล้ายกับงานที่จะต้องปฏิบัติจริง

1.2 ชั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เพื่อบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ โดยเน้นการสื่อความหมาย (Meaning) มากกว่ารูปแบบทางภาษา (Form) ซึ่งการทำงานอาจจะอยู่ในลักษณะการทำงานเป็นคู่หรือทำงานเป็นกลุ่ม

1.3 ชั้นหลังการปฏิบัติงาน (Post-task) เป็นขั้นตอนสุดท้าย ซึ่งนักเรียนต้องรายงานผลการปฏิบัติงานตลอดจนประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง หรือของกลุ่ม พร้อมทั้งร่วมกันวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน เรียนรู้รูปแบบของภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง จากนั้นนักเรียนจะได้ฝึกการใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว รวมทั้งสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยอาจให้นักเรียนได้ทำงานปฏิบัติซ้ำอีกครั้ง แต่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขบางประการที่ทำให้มีความแตกต่างกันกับการปฏิบัติงานในครั้งแรก

2. ผลการพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญในองค์ประกอบต่างๆ ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สรุปได้ดังตาราง 11

ตาราง 11 ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

รายการประเมิน	จุดประสงค์	($\bar{X}$)	S.D	ระดับความเหมาะสม
1. จุดประสงค์การเรียนรู้	1.1 สอดคล้องกับองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ	4.40	0.89	เหมาะสมมาก
	เฉลี่ย	4.40	0.89	เหมาะสมมาก
2. กิจกรรมการเรียนรู้	2.1 ชั้นเตรียมปฏิบัติ (Pre-task)			
	2.1.1 กิจกรรมมีความสอดคล้องกับขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ	4.40	0.89	เหมาะสมมาก

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	จุดประสงค์	($\bar{X}$)	S.D	ระดับความเหมาะสม
2.1.2	กิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้าน การพูดภาษาอังกฤษ	4.40	0.89	เหมาะสมมาก
2.1.3	กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	4.40	0.89	เหมาะสมมาก
	เฉลี่ย	4.40	0.89	เหมาะสมมาก
2.2	ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task)			
2.2.1	กิจกรรมมีความสอดคล้องกับ ขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้น งานปฏิบัติ	4.20	1.10	เหมาะสมมาก
2.2.2	กิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้าน การพูดภาษาอังกฤษ	4.20	1.10	เหมาะสมมาก
2.2.3	กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	4.20	1.10	เหมาะสมมาก
	เฉลี่ย	4.20	1.10	เหมาะสมมาก
2.3	ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task)			
2.3.1	กิจกรรมมีความสอดคล้องกับ ขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้น งานปฏิบัติ	4.40	0.89	เหมาะสมมาก
2.3.2	กิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้าน การพูดภาษาอังกฤษ	4.40	0.89	เหมาะสมมาก
2.3.3	กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	4.40	0.89	เหมาะสมมาก
	เฉลี่ย	4.40	0.89	เหมาะสมมาก
	รวมเฉลี่ย	4.33	0.94	เหมาะสมมาก

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	จุดประสงค์	($\bar{X}$)	S.D	ระดับความเหมาะสม
3. การวัดและประเมินผล	3.1 วิธีการวัดสอดคล้องกับองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ	4.20	1.10	เหมาะสมมาก
	3.2 เครื่องมือวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษได้	4.20	1.10	เหมาะสมมาก
	3.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4.20	1.10	เหมาะสมมาก
	เฉลี่ย	4.20	1.10	เหมาะสมมาก
	รวมเฉลี่ยทั้งหมด	4.31	0.97	เหมาะสมมาก

จากตาราง 11 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.97) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า จุดประสงค์การเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.89) และกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.89)

3. ผลการตรวจสอบดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 12 ผลการตรวจสอบดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 0.50 ขึ้นไป

จำนวนคน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวมเฉลี่ย		ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	
30	66	25.33	47.46	0.5443

จากตาราง 12 พบว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.54 หรือนักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นหลังจากเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 54 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบ้านแม่สุวิทยา อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก จำนวน 28 คน เพื่อเปรียบเทียบเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษกับเกณฑ์ร้อยละ 75

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	% of Mean	t	Sig(1-tailed)
หลังเรียน	28	66	50.29	2.34	76.19	1.78 *	0.0434

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 พบว่า การทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 50.29 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.19 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน พบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความพึงพอใจที่ได้จากการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

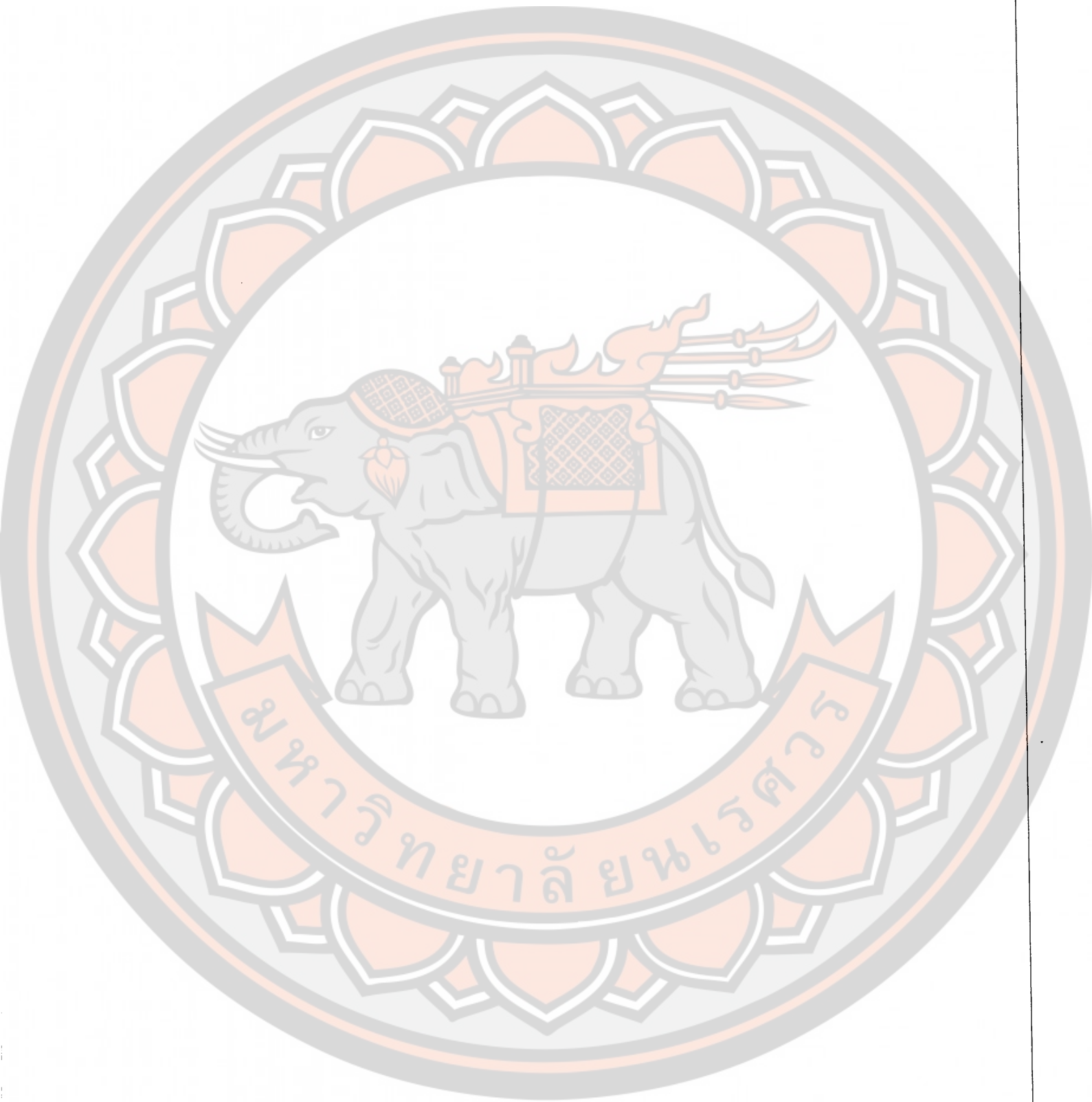
ตาราง 14 ผลการศึกษาความพึงพอใจของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 28 คน

หัวข้อ	รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	ด้านปัจจัยนำเข้า			
	1.1 กิจกรรมง่ายต่อการเรียนรู้ของชั้น	4.11	0.74	มาก
	1.2 เนื้อหาส่งเสริมให้ชั้นเกิดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย	4.00	0.77	มาก
	1.3 สื่อการเรียนรู้ทำให้ชั้นเกิดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	4.07	0.77	มาก
	1.4 ชั้นคิดว่าครูมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและสอนชั้นได้	4.04	0.74	มาก
	เฉลี่ย	4.05	0.64	มาก
2	ด้านกระบวนการ			
	2.1 กิจกรรมชั้นก่อนปฏิบัติสามารถทำให้ชั้นเกิดความพร้อมในการเรียน	4.00	0.72	มาก
	2.2 กิจกรรมชั้นระหว่างปฏิบัติทำให้ชั้นเกิดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	3.89	0.63	มาก
	2.3 กิจกรรมชั้นหลังปฏิบัติทำให้ชั้นสามารถสรุปรูปแบบของภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์	3.93	0.60	มาก

ตาราง 14 (ต่อ)

หัวข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
	2.4 ฉันทัดว่ารูปแบบของกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการพูดภาษาอังกฤษ	3.93	0.60	มาก
	เฉลี่ย	3.94	0.60	มาก
3	ด้านผลผลิต			
	3.1 กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติทำให้ฉันเตรียมคำศัพท์สำหรับเนื้อหาของบทเรียน	3.96	0.74	มาก
	3.2 กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติทำให้ฉันเกิดความสามารถด้านการพูดสนทนาตามภาระงานที่กำหนด	3.93	0.66	มาก
	3.3 กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติทำให้ฉันสามารถสรุปการเรียนรู้รูปแบบของภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์	4.07	0.66	มาก
	3.4 กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติทำให้ฉันนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.04	0.58	มาก
	เฉลี่ย	4.00	0.59	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.00	0.50	มาก

จากตาราง 14 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.00$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจ

อยู่ในระดับงาทุกด้านตามลำดับ คือ ด้านบนซ้ายขวา ($\bar{X}$ = 4.05, S.D. = 0.64) ด้านหลังผลัด
($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = 0.59) และด้านขวาบน ($\bar{X}$ = 3.94, S.D. = 0.60)

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา สรุปผลดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับเกณฑ์ร้อยละ 75
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
  - 1.1 ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ Ellis ซึ่งมีขั้นตอนการเรียนรู้ จำนวน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนเตรียมตัวนักเรียนในการปฏิบัติงานกิจกรรม ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เพื่อบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ และขั้นที่ 3 ขั้นหลังการปฏิบัติงาน (Post-task) เป็นขั้นตอนสุดท้าย ซึ่งนักเรียนต้องรายงานผลการปฏิบัติงานตลอดจนประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง ได้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 6 กิจกรรม คือ กิจกรรมที่ 1 Greeting and introduction กิจกรรมที่ 2 At the restaurant กิจกรรมที่ 3 Asking for direction กิจกรรมที่ 4 My family กิจกรรมที่ 5 My favorite free time และกิจกรรมที่ 6 Life and work

1.2 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าผู้เชี่ยวชาญให้ความคิดเห็นว่าการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 1.10)

1.3 ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 0.54 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ≥ 0.50 ขึ้นไป

2. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้นำประเด็นที่ค้นพบมาอภิปรายโดยแบ่งเป็น 3 ตอน ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผ่านการพิจารณาความเหมาะสมองค์ประกอบต่างๆ ของกิจกรรมการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 1.10) และผู้วิจัยได้มีการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่ากิจกรรมการศึกษามีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.54 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เนื่องจากกระบวนการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รูปแบบและขั้นตอนการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดจนศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ หลังจากนั้นจึงดำเนินการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่มีองค์ประกอบสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ และดำเนินการทดสอบหลังเรียนพบว่า นักเรียนมีคะแนนความก้าวหน้าหลังเรียนร้อยละ 54 กล่าวได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.54 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 0.50 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรุง จันทาศรี (2552) ทำการวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชางตาครุส คอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร พบว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ขึ้นอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมปฏิบัติ (Pre-task) เป็นขั้นตอนเตรียมตัวนักเรียนในการปฏิบัติงานกิจกรรมในขั้นตอนนี้ คือ การเตรียมคำศัพท์ สำนวน หรือการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ที่ต้องใช้ในการเรียนรู้การให้นักเรียนศึกษารูปแบบการเรียนรู้ และการให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานที่ลักษณะคล้ายกับงานที่จะต้องปฏิบัติจริง

2. ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ทำงานปฏิบัติโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการทำงานปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ โดยมุ่งเน้นด้านความหมายในกาสื่อสาร นักเรียนอาจทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม โดยมีรูปแบบกิจกรรมของงานปฏิบัติที่หลากหลาย เช่น การหาลักษณะที่เหมือนหรือแตกต่าง (Spot the difference) การเติมข้อมูลที่หายไป (Information gap task) หรือการเล่าเรื่อง (Retelling story) เป็นต้น หลังจากทีนักเรียนได้ปฏิบัติงานเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว นักเรียนมีการเตรียมรายงานผลการปฏิบัติงาน โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ สำนวน และมีการซ้อมก่อนการรายงานจริง ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการรายงานมากยิ่งขึ้น สำหรับวิธีการรายงานนั้น

นักเรียนสามารถรายงานโดยการพูด การเขียน การใช้แถบบันทึกเสียง หรือการใช้วิดีโอ ต่อจากนั้น นักเรียนร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อผลการปฏิบัติงาน

3. ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) ในขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้มีการพัฒนาในด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยได้แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language analysis) นักเรียนจะได้ร่วมกันวิเคราะห์รูปแบบภาษาที่ใช้ในงานปฏิบัติ และเรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมายที่ใช้ในงานปฏิบัติ นั้น โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำและเสนอแนะรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง กิจกรรมในขั้นตอนนี้ เช่น การนำข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของนักเรียนมาร่วมกันวิเคราะห์และแก้ไขให้ถูกต้อง โดยมีผู้สอนเป็นผู้เพิ่มเติมในส่วนที่ยังบกพร่องให้มีความสมบูรณ์และถูกต้อง โดยการวิเคราะห์ภาษาจากเนื้อเรื่องที่อ่าน

3.2 ขั้นฝึกหัดใช้ภาษา (Practice) หลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้รูปแบบและโครงสร้างทางภาษาที่ถูกต้องแล้ว นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว และใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น กิจกรรมในขั้นนี้ เช่น การให้นักเรียนทำงานปฏิบัตินั้นอีกครั้งหนึ่ง แต่มีเงื่อนไขและวิธีการที่แตกต่างจากการปฏิบัติงานในครั้งแรก

กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติทำให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาตามสภาพจริงทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ในภาระงานที่ได้รับมอบหมายสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างเรียน สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง นักเรียนรู้จักการทำงานเป็นคู่และการทำงานเป็นกลุ่ม ส่งเสริมให้เกิดความกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษด้วยความมั่นใจมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผลการศึกษาค้นคว้ายังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ผกามาตเมษศรี (2554) การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ประเมินจากวิธีการเชิงระบบ ประกอบด้วยปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง สามารถใช้ภาษาได้อย่าง

เป็นธรรมชาติ ผิดคิดแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมส่งผลให้ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนี้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการวิจัยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนปฏิบัติตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายใช้เวลามากเกินไปในบางกิจกรรม ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

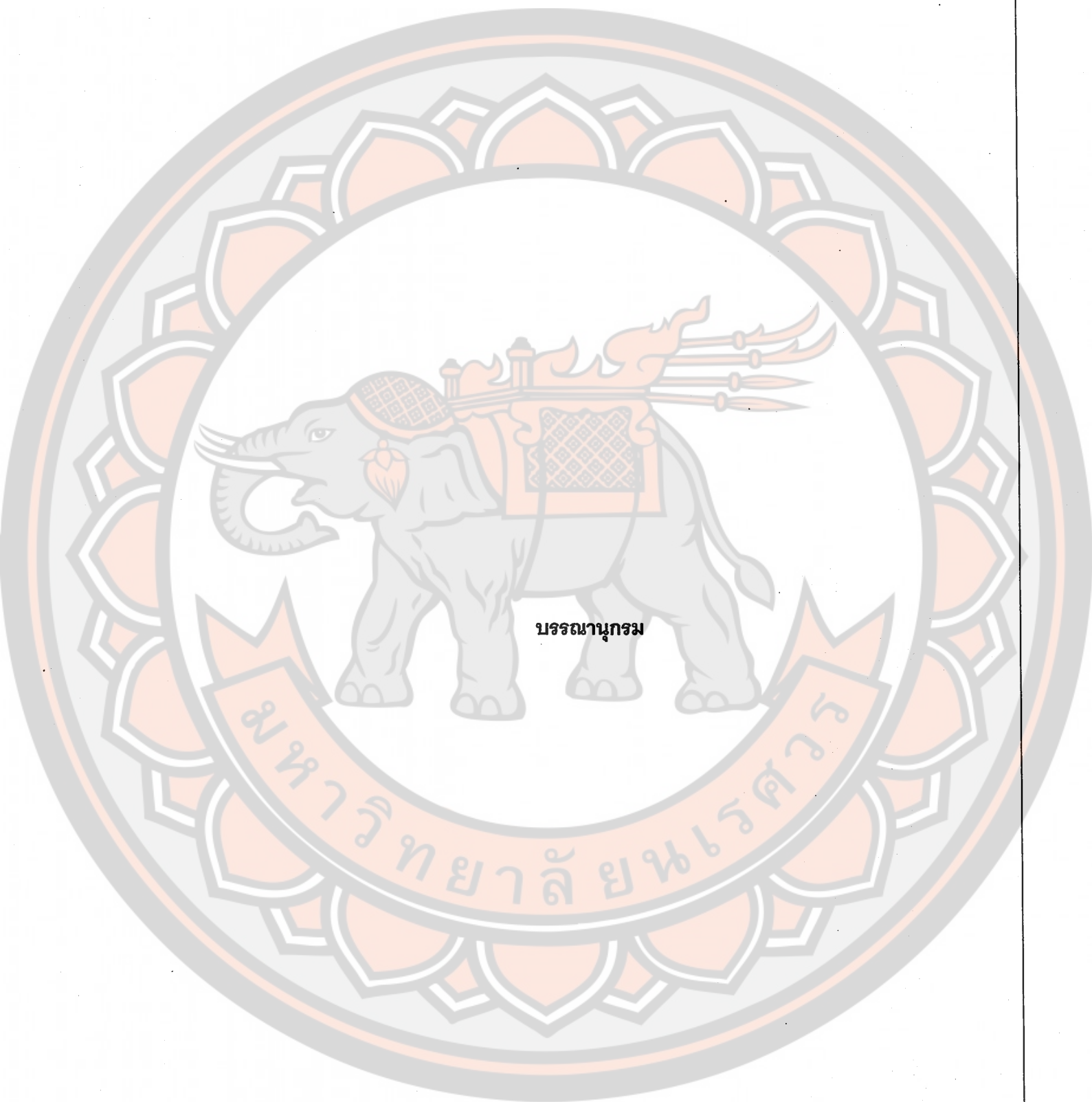
1. การจัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติควรอธิบายขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างชัดเจนและแจ้งภาระงานให้นักเรียนทราบล่วงหน้าเพื่อจะได้เตรียมคำศัพท์ให้สอดคล้องกับเนื้อหาของภาระงานได้อย่างถูกต้อง

2. ในขั้นตอนการปฏิบัติงาน ครูควรกำหนดเวลาในการปฏิบัติภาระงานอย่างชัดเจน เพราะเป็นการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง ถ้าไม่มีการกำหนดเวลาภาระงานอาจไม่เสร็จทันเวลา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อเป็นศึกษาผลการใช้กิจกรรมว่าสามารถใช้กับนักเรียนในระดับชั้นใดแล้วประสบผลสำเร็จมากที่สุด

2. ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อศึกษาความสามารถทางภาษาอังกฤษในด้านอื่นๆ เช่น การอ่าน การเขียน เป็นต้น เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะหลายๆ ด้านให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

มหาวิทยาลัยพระนคร

มหาวิทยาลัยพระนคร

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545 ก). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.
กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมวิชาการ. (2546). การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตาม
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551 ก). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มภาษาต่างประเทศ
(ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551 ข). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กาญจนา ปราบพาล. (2536). กิจกรรมการใช้ภาษาในห้องเรียนเพื่อการสื่อสาร. *มิตรครู*,
35(6):9-11; สิงหาคม.
- กาญจน์ เรืองมนตรี. (2543). เอกสารประกอบการบรรยายในชั้นเรียน. มหาสารคาม: ภาควิชา
บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี. (2548). เมื่อจับไม้ค้พูดภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: ส.ส.ท.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2558). 80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.
(พิมพ์ครั้งที่ 6) นนทบุรี: พี บาลานซ์ดีไซด์แอนด์ปริ้นติ้ง.
- ทศนา แหมมณี และคณะ (2545). *วิทยาการด้านการคิด*. กรุงเทพฯ : บริษัทเดอะมาสเตอร์กรุ๊ป
แมนเนจเม้นท์.
- ทองใบ ทองภูบาล. (2553). การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. , มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- บุญชม ศรีสะอาด (2543). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด (2545). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บัญชา อึ้งสกุล. (2541, หน้า 63-67). การเสริมสร้างการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษใน
โรงเรียน, วารสารวิชาการ.

ผกา มาศ (2554). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.

ปริญญา นิพนธ์ ศศ.ม. , มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, อุดรธานี.

เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย. (ม.ป.ป.). ระเบียบวิธีวิจัย. พิษณุโลก : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.

เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย. (ม.ป.ป.). สถิติเพื่อการวิจัย. พิษณุโลก : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.

รัชนีวรรณ นามกันยา. (2558). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task Based Learning) เรื่อง Food for every สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปริญญา นิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, พิษณุโลก.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ศุภศิริ โลมาเกตุ. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการเขียนและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงการกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2560). กรุงเทพฯ.

สุมิตรา อังวัฒนะกุล. (2540). วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัจฉรา วงศ์ไธธร. (2538). แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัญพร มาช้า. (2543). ความพึงพอใจในงานของตำรวจสายตรวจจรจัดจักรยานยนต์ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. , มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

Brown, H. (2000). Teaching by principles and interactive approach to language pedagogy. Englewood cliffs: Prentice Hall.

Brumfit, C. (1984). Communication methodology in language teacher: The role of fluency and accuracy. Cambridge: Cambridge University Press.

- Byne, D. (1986). *Teaching Oral English*. Longman Group Ltd.
- Byrne, D. (1987). *Teaching Oral English*. New York: Longman.
- Candlin, C. (1987). *Language learning task*. London: Cambridge University Press.
- Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Good, C. (1973). *Dictionary of education*. New York: McGraw-Hill Book.
- Harris, D. (1988) *Testing English as a second language*. New York: McGraw-Hill.
- Herzberg, F. (1959). *The motivation to work*. New York: John Wiley and Sons.
- Lazaraton, Anne. (2001). *Teaching Oral Skill*. In Celce – Murcia, M. (Ed.), *Teaching English as a second or foreign language*. (3rd ed., pp. 103-115). Boston, MA: Heinle & Heinle.
- Littlewood, W.F. (1981). *Communicative language teaching: An introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Long, M. H., & Crooker, G. (1992). *Three approaches to Task-based syllabus design*. TESOL Quarterly, 26(1), 27-47.
- Lynch, T. (1997). *Communicative in the language classroom*. Oxford: Oxford University Press.
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and personality*. New York: Harper and Row.
- Nunan, D. (1989). *Designing tasks for the communicative classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2004). *Task-based learning teaching*. Cambridge: Cambridge University.
- Paulston, A. (1987). *Teaching English as a second language: Techniques and procedure*. Massachusetts: Cambridge University Press.
- Richard, J., Platt, J., & Weber, H. (1993). *Language dictionary of applied linguistics*. London: Longman.
- Revel, J. (1995). *Teaching Techniques for communicative English*. London: McGraw-Hill.
- Savignon, S. (1997). *Communicative competence theory and classroom practice*. New York: McGraw-Hill.

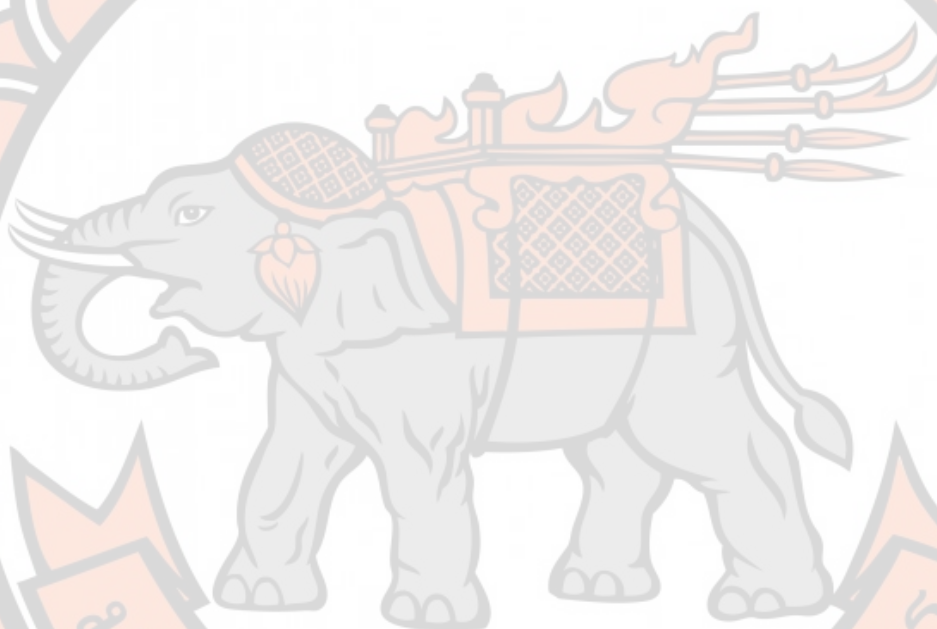
Skehan, P. (1998). Task-based instruction. *Annual Review of Applied Linguistics*, 18, 268-286.

Taylor, B. P. (1998). Teaching ELS: Incorporating communicative student-centered component. *TESOL Quarterly*, 17(1), 69-83.

Underhill, N. (2000). *Testing spoken language*. Oxford: Oxford University Press.

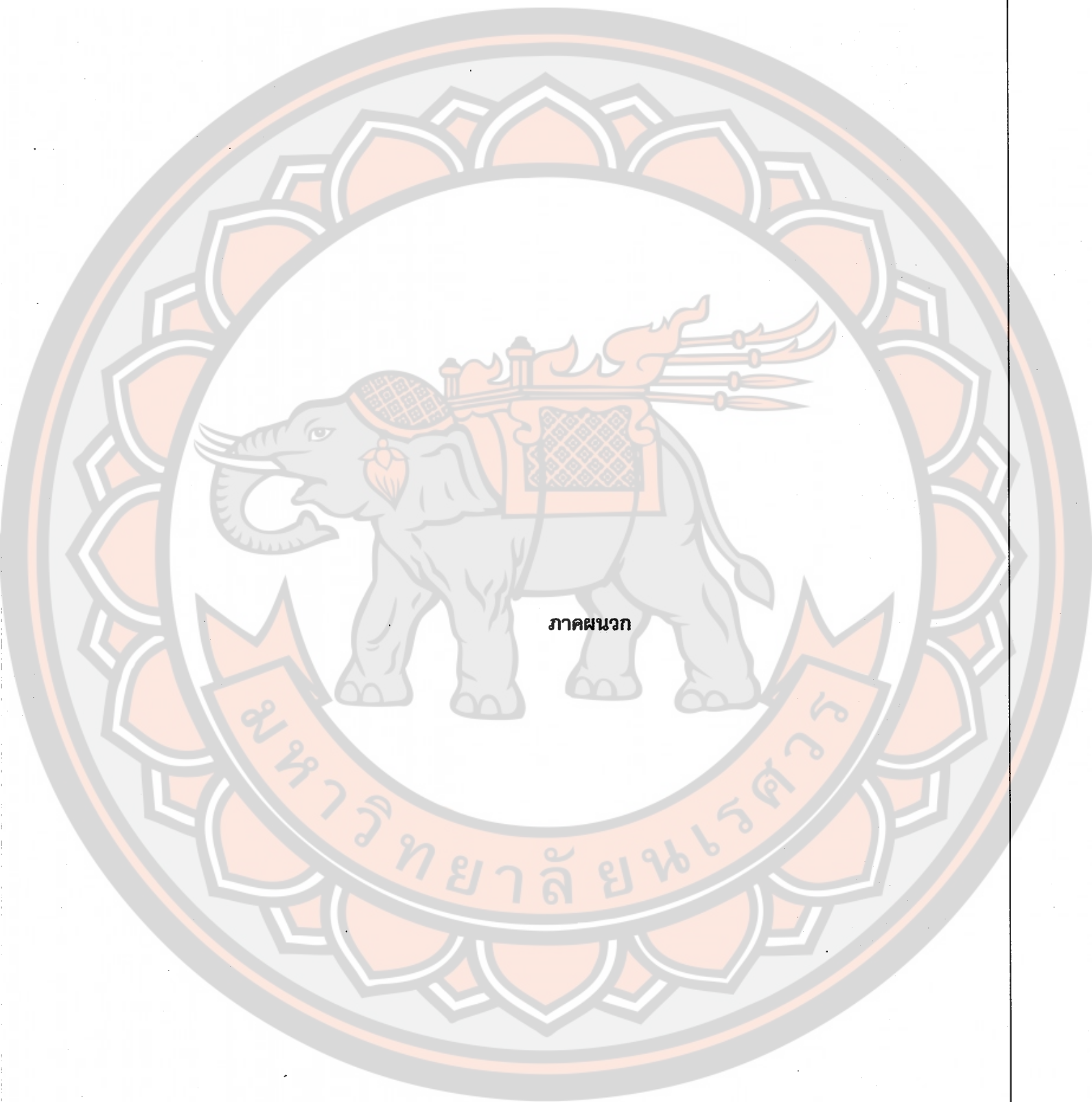
Wallerstein, H.A. (1971). *Dictionary of psychology*. Penguin Books Incorporation.

Willis, J. (1996). *A framework for task-based learning*. Edinburgh: Longman

มหาวิทยาลัยมหาวชิราลงกรณ

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยพระนคร

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนา
กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 ท่าน ดังนี้

1. ดร.อังคณา ช่อนธานี

ตำแหน่ง อาจารย์ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

ผู้เชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตรและการสอน

2. ดร. น้ำทิพย์ อองอาจวานิชย์

ตำแหน่ง อาจารย์ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

ผู้เชี่ยวชาญ ด้านวิจัยและประเมินผล

3. นางสาวทิพวรรณ ลาวเมือง

ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาตาก เขต 2 อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

ผู้เชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตรและการสอน

4. นางธันนัทธร มาทอง

ตำแหน่ง ครู ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านแม่ดาวใหม่
อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ตาก เขต 2

ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสอนภาษาอังกฤษ

5. นางสาววีรยา เมฆกระจาย

ตำแหน่ง ครู ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนตะพานหิน
อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41

ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสอนภาษาอังกฤษ

ภาคผนวก ข ตัวอย่างแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้น
งานปฏิบัติ

แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2560

รายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ 23101

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การพูด เรื่อง Greeting and introduction

เวลา 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้

ต 1.2 ม.3/1 สนทนาและเขียนได้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว
สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม
สาระสำคัญ

การทักทาย ขอบคุณ กล่าวลา การแนะนำตนเอง การแนะนำเพื่อนและบุคคลใกล้ตัว
จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถระบุประโยคที่ใช้ในการทักทาย ขอบคุณ กล่าวลา แนะนำตนเองและ
แนะนำเพื่อนได้
2. นักเรียนสามารถพูดสนทนาเพื่อทักทาย ขอบคุณ และกล่าวลาได้
3. นักเรียนสามารถพูดสนทนาเพื่อแนะนำตนเอง และแนะนำเพื่อนได้

คุณลักษณะที่พึงประสงค์

มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้

Greetings and Saying Goodbye

Hello.	Hi.	Good morning.	Good afternoon.
Good evening.	How are you?	I'm fine, thanks.	How's it going?
Not bad.	Good night.	Goodbye.	Bye.
Take care.	See you later.		

Introducing yourself and others

My name's _____. / I'm _____.

Nice to meet you.

Nice to meet you too.

This is my friend, _____.

_____, this is _____.

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ภาระงานทำความเข้าใจกับเพื่อนใหม่ที่เพิ่งมาเรียน

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task)

1. ครูทักทายและแนะนำตนเองให้นักเรียนรู้จัก
2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้
3. นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ 1.1 เรื่อง Greetings and Saying Goodbye ออกเสียงประโยคที่ใช้ในการทักทาย (Greetings) ตามที่นักเรียนได้ศึกษาไว้
4. ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับสำนวนที่ใช้ทักทายเป็นทางการ เช่น Hello. Good morning. Good afternoon. Good evening. How are you? และถ้อยคำที่ใช้ทักทายไม่เป็นทางการ เช่น Hi. How's it going? และในการใช้ประโยค How are you? จะต้องมีการตอบรับและขอบคุณ เช่น I'm fine, thanks.

ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task)

1. นักเรียนฝึกทักทายเพื่อน ๆ ใหม่ในชั้นเรียน โดยใช้รูปแบบการทักทายจากใบความรู้ที่ 1.1
2. นักเรียน 2-3 คู่ ออกมาสาธิตการพูดสนทนาเพื่อทักทายหน้าชั้นเรียน พร้อมกับใช้ภาษา น้ำเสียงและกิริยาท่าทางสุภาพเหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ครูชมเชยนักเรียนที่ออกมาสาธิต
3. นักเรียนฝึกกล่าวลาเพื่อน ๆ ใหม่ในชั้นเรียนโดยใช้รูปแบบการกล่าวลาจากใบความรู้ที่ 1.1
4. สุ่มนักเรียน 2-3 คู่ ออกมาสาธิตการพูดสนทนาเพื่อกล่าวลาหน้าชั้นเรียน พร้อมกับใช้ภาษา น้ำเสียงและกิริยาท่าทางสุภาพเหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ครูชมเชยนักเรียนที่ออกมาสาธิต

ชั้นหลังการปฏิบัติงาน (Post-task)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปการพูดสนทนาเพื่อทักทายและการพูดสนทนาเพื่อกล่าวลาในการภาษา น้ำเสียงและกิริยาท่าทางสุภาพเหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
2. ให้นักเรียนร่วมกันการพูดสนทนาเพื่อทักทายและเพื่อกล่าวลาอีกครั้ง

ชั่วโมงที่ 2

ชั้นเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task)

1. ครูถาม – ตอบ ร่วมกับนักเรียนเกี่ยวกับความรู้เดิมที่เรียนในชั่วโมงแรก
2. นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ 1.2 เรื่อง Introducing yourself and others ครูถามคำถามง่ายๆ เกี่ยวกับรูปภาพเพื่อให้นักเรียนสังเกตกิริยาท่าทางของบุคคลในรูปในขณะที่กำลังแนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่น
3. นักเรียนช่วยกันสรุปว่าในการแนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่นนั้นจะต้องใช้กิริยาท่าทางสุภาพเหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ดังที่เห็นในรูปภาพ ใช้ภาษาและน้ำเสียงที่เหมาะสม เช่นเดียวกับการทักทายและการกล่าวลา
4. นักเรียนออกเสียงประโยคที่ใช้ในการแนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่น (Introducing yourself and others)

ชั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task)

1. นักเรียนฝึกแนะนำตนเองและแนะนำเพื่อนใหม่ในชั้นเรียนให้รู้จักกัน โดยใช้รูปแบบการทักทายจากใบความรู้ที่ 2
2. นักเรียนอาสาสมัคร 2-3 คู่ ออกมาสาธิตการพูดสนทนาแนะนำตนเอง พร้อมกับใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางสุภาพเหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา จากนั้นครูชมเชยนักเรียนที่ออกมาสาธิต
3. นักเรียนอาสาสมัคร 3 คน ออกมาสาธิตการพูดกล่าวเพื่อนหน้าชั้นเรียน พร้อมกับใช้ภาษา น้ำเสียงและกิริยาท่าทางสุภาพเหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ครูชมเชยนักเรียนที่ออกมาสาธิต

ชั้นหลังการปฏิบัติงาน (Post-task)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปและทบทวนความรู้เรื่อง Greetings and Saying Goodbye/ Introducing yourself and others
2. นักเรียนจับคู่ทำกิจกรรมในใบกิจกรรมที่ 1.1 Greetings and Saying Goodbye จากนั้นจึงสอบพูดสนทนาทีละคู่ ครูประเมินความถูกต้องในการพูดสนทนา

3. นักเรียนเข้ากลุ่ม 3 คน ทำกิจกรรมในใบกิจกรรมที่ 1.2 Introducing yourself and others จากนั้นจึงสอบพูดสนทนาที่ละกลุ่ม ครูประเมินความถูกต้องในการพูดสนทนาและประเมินคุณลักษณะมุ่งมั่นในการทำงาน

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้ที่ 1.1 เรื่อง Greetings and Saying Goodbye
2. ใบความรู้ที่ 1.2 เรื่อง Introducing yourself and others
3. ใบกิจกรรมที่ 1.1 เรื่อง Greetings and Saying Goodbye
4. ใบกิจกรรมที่ 1.2 เรื่อง Introducing yourself and others

การวัดและประเมินผล

สิ่งที่วัดผล	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
1) นักเรียนสามารถระบุประโยคที่ใช้ในการทักทาย ขอคุณ กล่าวลา แนะนำตนเองและแนะนำเพื่อน	ประเมินการพูดสนทนา	แบบประเมินการพูดสนทนา	ได้ระดับคุณภาพ 3 ขึ้นไป
2) นักเรียนสามารถการพูดสนทนาเพื่อทักทาย กล่าวลา และขอบคุณ	ประเมินการพูดสนทนา	แบบประเมินการพูดสนทนา	ได้ระดับคุณภาพ 3 ขึ้นไป
3) นักเรียนสามารถการพูดสนทนาเพื่อแนะนำตนเอง แนะนำเพื่อนและใช้สำนวนตอบรับ	ประเมินการพูดสนทนา	แบบประเมินการพูดสนทนา	ได้ระดับคุณภาพ 3 ขึ้นไป

บันทึกผลหลังกระบวนการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ (Production & Teacher's comments)

.....
.....
.....
.....
.....

ปัญหา/อุปสรรค (Problems)

.....
.....
.....
.....
.....

ปัญหา/อุปสรรค (Problems)

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ..... ครูผู้สอน

(นางสาวพิศมัย กิ่งสกุล)

ตำแหน่ง ครู คศ. 1 โรงเรียนบ้านแม่สุวิทยา

..... /..... /.....

ใบความรู้ที่ 1.1 เรื่อง Greeting and Saying Goodbye

คำชี้แจง ให้นักเรียนศึกษารูปประโยคการสนทนาแล้วจับคู่ฝึกสนทนา
จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถพูดสนทนาเพื่อทักทาย ขอขอบคุณ และกล่าวลาได้

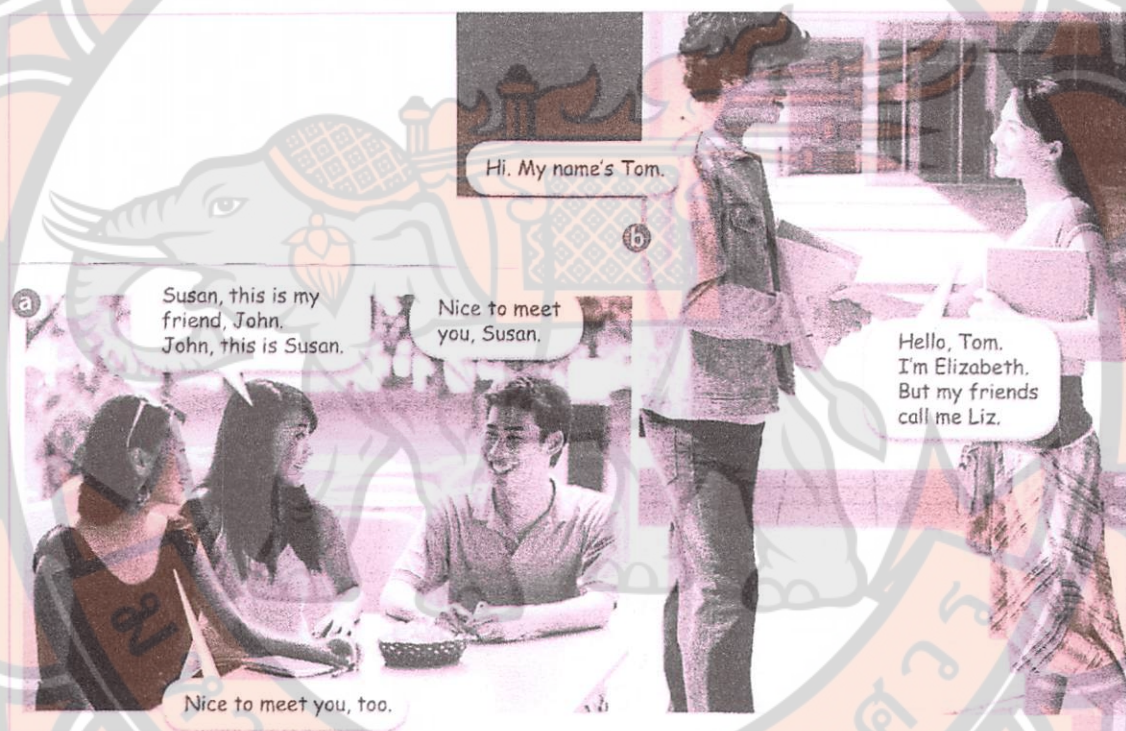

ใบความรู้ที่ 1.2 เรื่อง Introducing yourself and others

คำชี้แจง ให้นักเรียนศึกษารูปประโยคการสนทนาแล้วจับคู่ฝึกสนทนา

จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถพูดสนทนาเพื่อแนะนำตนเอง และแนะนำเพื่อนได้

ใบกิจกรรมที่ 1.1 เรื่อง Greeting and Saying Goodbye

จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถระบุประโยคที่ใช้ในการทักทาย ขอบคุณ กล่าวลา
แนะนำตนเองและแนะนำเพื่อนได้

Greet and say goodbye with a partner.

A: Good morning/Hello, _____!

B: Good morning/Hello, _____!

A: How are you?

B: _____, _____. And you?

A: _____. See you later!

B: _____!

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ใบกิจกรรมที่ 1.2 เรื่อง Introducing yourself and others

จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถพูดสนทนาเพื่อแนะนำตนเอง และแนะนำเพื่อนได้

A. Introduce yourself to a new partner.

A: Hi, My name's _____.

B: Hello, _____. I'm _____.

But my friends call me _____.

A: Nice to meet you.

B: Nice to meet you, too.

B. Introduce your partner to a classmate.

A: _____, this is my partner, _____.

_____, this is my classmate, _____.

B: Nice to meet you.

C: Nice to meet you, too.

แบบประเมินการพูดสนทนา เรื่อง Greeting and introduction

คำชี้แจง ให้นักเรียนพูดสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ และตอบคำถามดังต่อไปนี้
จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถระบุประโยคที่ใช้ในการทักทาย ขอบคุณ กล่าวลา แนะนำตนเองและแนะนำเพื่อนได้
2. นักเรียนสามารถพูดสนทนาเพื่อทักทาย ขอบคุณ และกล่าวลาได้

Situation 1 Greeting and Saying Goodbye

- A : .....
- B : .....
- A : .....
- B : .....

Situation 2 Nice to meet you

- A : .....
- B : .....
- A : .....
- B : .....
- A : .....
- B : .....

A. Choose the correct response.

1. A: Good morning, Bobby.
B: _____
a. Good morning, Anny.   b. Goodbye.
c. I'm fine, thanks.   d. I'm fine, thanks.
2. A: How are you?
B: _____
a. I'm fine, thanks.   b. Thank you.
c. Goodbye.   d. Good morning.
3. A : Goodbye Tony.
B: _____
a. How are you?   b. Goodbye Sally. See you later.
c. O.K.   d. Good morning.
4. A: _____, My name's Somsri.
B: Hello, _____. I'm Sunee.
a. Hi, Sunee   b. Hi, Nice to meet you, too.
c. Hi, Somsri   d. O.K. , Goodbye.
5. Kate: Susan, this is my friend, John. John this is Susan.
John: Nice to meet you, Susan.
Susan: _____
a. Not bad.   b. Nice to meet you, too.
c. O.K.   d. Goodbye.

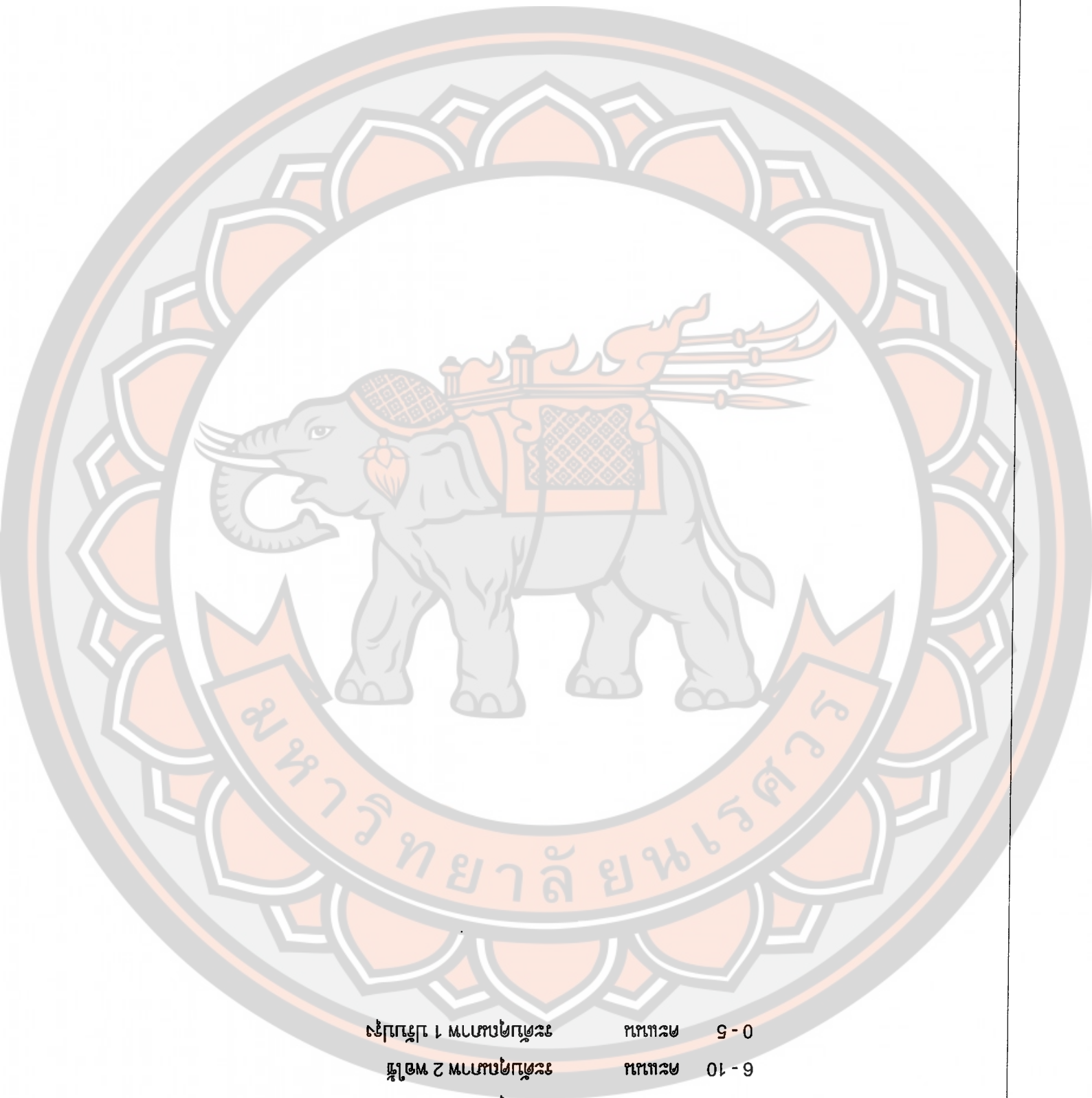
Answers

A. 1. a 2. a 3. b 4. c 5. B

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคะแนน				น้ำหนัก	คะแนนรวม
	4	3	2	1		
1. การออกเสียง	ออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียงมีเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์	ออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียงเป็นส่วนใหญ่	ออกเสียงถูกต้องเป็นบางส่วน แต่พอเข้าใจ	ออกเสียงผิดอยู่มาก ยากแก่การทำ ความเข้าใจ	1	4
2. คำศัพท์ สำนวนและ โครงสร้างทาง ภาษา	ใช้คำศัพท์ สำนวนและ โครงสร้างทาง ภาษาถูกต้อง และเหมาะสม มากเป็น แบบอย่างได้	ใช้คำศัพท์ สำนวนและ โครงสร้าง ประโยคได้เป็น ส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ สำนวนและ โครงสร้าง ประโยคแบบ ง่าย ๆ และมี ข้อผิดพลาดบ้าง	ใช้คำศัพท์ สำนวนและ โครงสร้าง ประโยค ค่อนข้าง จำกัด และมี ข้อผิดพลาดมาก	2	8
3. ความ คล่องแคล่ว	พูดได้อย่างเป็น ธรรมชาติ คล่องแคล่ว สื่อสารได้ ชัดเจน	พูดติดขัด บางครั้งแต่ยัง สามารถสื่อสาร ได้ชัดเจน	พูดคล้ายแบบ ท่องจำ พอ สื่อสารได้บ้าง	พูดแบบ ท่องจำ ตะกุกตะกัก สื่อสารได้น้อย มากหรือไม่ได้ เลย	1	4
4. การแสดง ท่าทาง น้ำเสียง ประกอบ การพูด	แสดงท่าทาง และพูดด้วย น้ำเสียงที่ เหมาะสมกับ บทบาทและ สถานการณ์ดี มาก	แสดงท่าทาง และพูดด้วย น้ำเสียงที่ เหมาะสมกับ บทบาทและ สถานการณ์ใน ระดับดี	พูดโดยไม่ แสดงท่าทาง ประกอบ น้ำเสียงคล้าย การอ่านหรือ การท่องจำ	พูดโดยไม่ แสดงท่าทาง ประกอบ น้ำเสียงเป็น การท่องจำ	1	4
คะแนนรวม						20

ระดับชั้น 1 ปี ปริญญาตรี	0 - 5	คะแนน
ระดับชั้น 2 ปี ปริญญาตรี	6 - 10	คะแนน
ระดับชั้น 3 ปี	11 - 15	คะแนน
ระดับชั้น 4 ปี ปริญญาตรี	16 - 20	คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

ภาคผนวก ค แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 15 แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของแต่ละข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง รายการเหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง รายการเหมาะสมมาก
ระดับ 3 หมายถึง รายการเหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง รายการเหมาะสมน้อย
ระดับ 1 หมายถึง รายการเหมาะสมน้อยที่สุด

หัวข้อประเมิน	รายการ	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
1. จุดประสงค์การเรียนรู้	1.1 สอดคล้องกับองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ					
	2. กิจกรรมการเรียนรู้					
	2.1 ชั้นเตรียมปฏิบัติ (Pre-task)					
	2.1.1 กิจกรรมมีความสอดคล้องกับขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ					
	2.1.2 กิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ					
	2.1.3 กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	2.2 ชั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task)					

ตาราง 15 (ต่อ)

หัวข้อประเมิน	รายการ	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
	2.2.1 กิจกรรมมีความสอดคล้องกับ ขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้น งานปฏิบัติ					
	2.2.2 กิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้าน การพูดภาษาอังกฤษ					
	2.2.3 กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้					
	2.3 ชั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task)					
	2.3.1 กิจกรรมมีความสอดคล้องกับ ขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้น งานปฏิบัติ					
	2.3.2 กิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้าน การพูดภาษาอังกฤษ					
	2.3.3 กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้					
3. การวัดและ ประเมินผล	3.1 วิธีการวัดสอดคล้องกับองค์ประกอบ ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ					
	3.2 เครื่องมือวัดความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษได้					
	3.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความ เหมาะสม					

ภาคผนวก ง ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 16 ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5			
1.1	3	4	5	5	5	4.40	0.89	มาก
			เฉลี่ย			4.40	0.89	มาก
2.1								
2.1.1	3	4	5	5	5	4.40	0.89	มาก
2.1.2	3	4	5	5	5	4.40	0.89	มาก
2.1.2	3	4	5	5	5	4.40	0.89	มาก
			เฉลี่ย			4.40	0.89	มาก
2.2								
2.2.1	3	3	5	5	5	4.20	1.10	มาก
2.2.2	3	3	5	5	5	4.20	1.10	มาก
2.2.3	3	3	5	5	5	4.20	1.10	มาก
			เฉลี่ย			4.20	1.10	มาก
2.3								
2.3.1	3	4	5	5	5	4.40	0.89	มาก
2.3.2	3	4	5	5	5	4.40	0.89	มาก
2.3.3	3	4	5	5	5	4.40	0.89	มาก
			เฉลี่ย			4.40	0.89	มาก
3.1	3	3	5	5	5	4.20	1.10	มาก

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5			
3.2	3	3	5	5	5	4.20	1.10	มาก
3.3	3	3	5	5	5	4.20	1.10	มาก
	เฉลี่ย					4.20	1.10	มาก
	รวมเฉลี่ย					4.31	0.97	มาก

ภาคผนวก จ แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับ
จุดประสงค์การเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริม
ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 17 แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์
การเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถ
ด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

ให้ท่านพิจารณาข้อสอบต่อไปนี้ว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้
หรือไม่โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ผลการประเมิน" ทางขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นของ
ท่าน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ผลการประเมิน		
		+1	0	-1
1. ระบุประโยคที่ใช้ใน การทักทาย ขอบคุณ กล่าวลา แนะนำตนเอง และแนะนำเพื่อนได้	1. Hello, what is your name? ..... 2. What is your nickname? ..... 3. How old are you? ..... 4. Ann: Good morning, Suri. Suri: ..... a. Good morning, Ann. b. Goodbye, Ann. c. Good afternoon, Suri. d. Goodbye, Suri.			

ตาราง 17 (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ผลการประเมิน		
		+1	0	-1
2. พูดสนทนาเพื่อ	5. How are you today?			
ทักษะ ขอบคุณ และ กล่าวลาได้	6. Where are you from?			
	7. What do you do?			
	8. A : Goodbye Tony. B: _____ a. How are you? b. Goodbye Sally. See you later. c. O.K. d. Good morning.			
	9. May I introduce yourself?			
3. พูดสนทนาเพื่อแนะนำ ตนเอง แนะนำ	10. This is your friend. What's her name?			
เพื่อนและใช้สำนวนตอบ รับได้	11. Who is your close friend?			
	12.A: _____, My name's Somsri. B: Hello, _____. I'm Sunee. a. Hi, Sunee b. Hi, Nice to meet you, too. c. Hi, Somsri d. O.K. , Goodbye.			

ตาราง 17 (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ผลการประเมิน		
		+1	0	-1
	<p>13. Kate: Susan, this is my friend, John. John this is Susan. John: Nice to meet you, Susan. Susan: _____ a. Not bad. b. Nice to meet you, too. c. O.K. d. Goodbye.</p>			
4. บอกความหมาย คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการขอและให้บริการตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในร้านอาหารได้ถูกต้อง	<p>At the restaurant. <i>Fruit salad else order medium apple tarts reservation just moment</i> A : Hello, Have you got a reservation? B: Yes, I have.....14..... A : Would you like to .....15....., sir? B : Yes, I'll have a steak and ..16, please? A : .....17.....</p>			
5. พูดสนทนาได้ตอบเกี่ยวกับการขอและให้บริการตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในร้านอาหารได้	<p>At a fast-food restaurant A : .....18.....? B : Two hot dogs, one large fries. A : .....19.....? B : Oh, yes, and one medium coke 18. a. What would you like to order? b. Order what? c. Can I buy something? d. Is there anything else? 19. a. Don't you want anything? b. And what? c. Anything else? d. Will that be all for you?</p>			

ตาราง 17 (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ผลการประเมิน		
		+1	0	-1

At the table

Sister : .....20.....

Brother : Here you are.

Sister : Thanks.

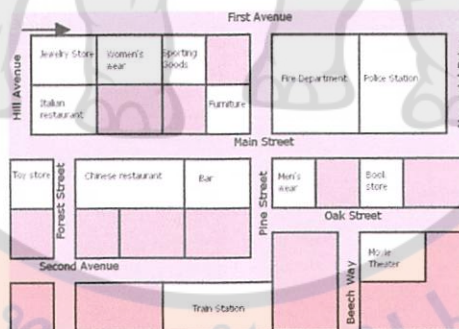
Brother : .....21.....

20. a. Would you like more coffee?
 b. Do you need muffins?
 c. Send me some bacon.
 d. Please pass me some fruits.

21. a. Thank you.
 b. You welcome.
 c. Bye.
 d. See you later.

6. นักเรียนสามารถบอก
 ความหมายของคำศัพท์
 เกี่ยวกับสถานที่ได้

7. นักเรียนสามารถใช้
 โครงสร้างประโยค
 Present Simple ได้

Through along turn left turn right left right
 turn back go down opposite

Johny is a tourist. He wants to go to the
 train station. Can you help him?

John : Excuse me, can you tell me the way
 to the train station? Please.

You : yes, exactly. you walk

.....22.....main street and

then.....23.....to forest street The toy

ตาราง 17 (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ผลการประเมิน		
		+1	0	-1
	<p>store is on your.....24.....and .....25.....of the Chinese restaurant. You walk .....26..... forest street about 5 minutes. Then you.....27.....to second Avenue. And the train station is on the.....28..... John: Oh, thank you very much. You: You're welcome.</p>			
8. นักเรียนสามารถ สนทนาและบอกทิศทาง ได้	<p>29. Where is you school? ..... 30. How do I get to the market? ..... 31. Could you tell me where is the temple? .....</p>			
9. นักเรียนสามารถบอก ความหมายของคำศัพท์ เกี่ยวกับครอบครัวได้	<p>.....32. daughter a หลานชาย .....33. son b ลูกสาว .....34. niece c หลานสาว .....35. nephew d แม่ .....36. mother e ลูกชาย</p>			
10. นักเรียนสามารถพูด สนทนาแลกเปลี่ยน ข้อมูลประวัติบุคคล อายุ อาชีพ วันเดือนปีเกิด	<p>37. What's your name / nickname? ..... 38. Who do you stay with? ..... 39. When were you born? ..... 40. What are you doing? .....</p>			

ตาราง 17 (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ผลการประเมิน		
		+1	0	-1
11. นักเรียนสามารถพูดสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวได้	41. How many people are there in your family?			
	42. Do you have any brothers or sisters?			
	43. How many brothers and sister do you have?			
	44. How are your family members?			
12. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์และประโยคที่เรียนได้ถูกต้อง	<p>Manida collects coins. She keeps it in a book. Her hobby is collecting coins.</p> <p>Arun collects shells. He keeps it in a box. Collecting shell is his hobby.</p> <p>Mark's hobby is photography. He keeps it in his free time. He keeps them in his albums. Jane collects dried plants. She keeps it in a free time. Her hobby is collecting dried plants.</p> <p>Pamela also has a hobby. She takes postcards and takes them in albums. Taking postcards is her hobby.</p> <p>Choose the best answer</p> <p>45. Where does Pamela take her postcards in?</p> <p>a. albums</p> <p>b. a book</p> <p>c. a book case</p> <p>d. a box</p>			

ตาราง 17 (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ผลการประเมิน		
		+1	0	-1
	46. What does Manida collect? a. shells b. coins c. dried plants d. postcards			
13. นักเรียนสามารถพูดสนทนาเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของตนเองและผู้อื่นได้	47. What is your favorite free time? ..... 48. Do you see the movie in your free time? ..... 49. Can you tell me about in your free time?			
14. นักเรียนสามารถเข้าใจคำศัพท์และสำนวนการทักทาย ชื่ออาชีพ และที่อยู่ได้	.....50. an engineer a หมอ .....51. a teacher b พยาบาล .....52. a bus driver c คนขับรถ ประจำทาง .....53. a nurse d วิศวกร .....54. a student e ครู .....55. a doctor f นักเรียน			
15. นักเรียนสามารถระบุคำศัพท์ สำนวนที่ใช้ทักทายชื่อบุคคลอาชีพ และที่อยู่ได้	56. A: ..... ? B: Yes, I am. a) Am I a student? b) Is she a student? c) Do you a student? d) Are you a student? 57. A: ..... B: Oh, I'm sorry. Well, good luck. a) I'm a cashier b) I'm unemployed. c) Nice to meet you. d) I'm from Mexico.			

ตาราง 17 (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ผลการประเมิน		
		+1	0	-1
	58. A: Good luck. B: ..... a) Thanks. Bye. b) You're welcome. c) Oh, I'm sorry. d) No, I'm not.			
16. นักเรียนสามารถ ทอด สันทนา สำนวนการ ทักทายที่บุคคล อาชีพ และที่อยู่ได้	59. A: I'm from U.S.A. And you? B: ..... a) I'm from Japan. b) I'm unemployed. c) I'm an engineer. d) I'm sorry. 60. A: .....? B: I'm unemployed right now. a) What's your address? b) Where are you from? c) Are you Ana? d) What's your occupation?			

ภาคผนวก จ ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับ
จุดประสงค์การเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริม
ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 18 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับ
จุดประสงค์การเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริม
ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
8	0	0	1	1	1	0.60	สอดคล้อง
9	1	1	0	1	1	0.80	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
14	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
15	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
16	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
17	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
18	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
19	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

คะแนนความพึงพอใจของผู้เชี่ยวชาญ					
ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5
IOC	แปลผล				
20	1	1	1	1	1
21	1	1	1	1	1
22	1	1	1	1	1
23	1	1	1	1	1
24	1	1	1	1	1
25	1	1	1	1	1
26	1	1	1	1	1
27	1	1	1	1	1
28	1	1	1	1	1
29	1	1	1	1	1
30	1	1	1	1	1
31	1	1	1	1	1
32	1	1	1	1	1
33	1	1	1	1	1
34	1	1	1	1	1
35	1	1	1	1	1
36	1	1	1	1	1
37	1	1	1	1	1
38	-1	-1	1	1	1
39	1	1	1	1	1
40	1	1	1	1	1
41	1	1	1	1	1
42	1	1	1	1	1
43	1	1	1	1	1
44	1	1	1	1	1

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
45	-1	-1	1	1	1	0.20	ไม่สอดคล้อง
46	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
47	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
48	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
49	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
50	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
51	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
52	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
53	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
54	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
55	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
56	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
57	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
58	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
59	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
60	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ช ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเที่ยง (Lovett) ของแบบทดสอบวัดวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 ข้อ

ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเที่ยง (Lovett) ของแบบทดสอบวัดวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 ข้อ

ข้อที่	P	B	แปลผล
1	0.43	0.5446	ใช้ได้
2	0.53	0.7321	ใช้ได้
3	0.57	0.6607	ใช้ได้
4	0.60	0.4554	ใช้ได้
5	0.53	0.3304	ใช้ได้
6	0.57	0.2589	ใช้ได้
7	0.50	0.4018	ใช้ได้
8	0.40	0.2143	ใช้ได้
9	0.47	0.4732	ใช้ได้
10	0.57	0.3929	ใช้ได้
11	0.53	0.3304	ใช้ได้
12	0.50	0.4018	ใช้ได้
13	0.53	0.5982	ใช้ได้
14	0.37	0.2857	ใช้ได้
15	0.30	0.4286	ใช้ได้

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อที่	P	B	แปลผล
16	0.50	0.2679	ใช้ได้
17	0.27	0.5000	ใช้ได้
18	0.47	0.4732	ใช้ได้
19	0.40	0.2143	ใช้ได้
20	0.33	0.3571	ใช้ได้
21	0.57	0.2589	ใช้ได้
22	0.40	0.2143	ใช้ได้
23	0.70	0.2411	ใช้ได้
24	0.57	0.3929	ใช้ได้
24	0.70	0.3750	ใช้ได้
26	0.53	0.4643	ใช้ได้
27	0.57	0.2589	ใช้ได้
28	0.70	0.3750	ใช้ได้
29	0.67	0.3125	ใช้ได้
30	0.57	0.3929	ใช้ได้

ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ทั้งฉบับ เท่ากับ 0.84

ภาคผนวก ช แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 ข้อ

Part 1 Ask and answer with your partner. (1 - 12) 48 mark.

1. Hello, what is your name?

.....

2. How old are you?

.....

3. How are you today?

.....

4. Where are you from?

.....

5. This is your friend. What's her name?

.....

6. Who is your close friend?

.....

7. Where is your school?

.....

8. How do I get to the market?

.....

9. What's your name / nickname?

.....

10. When were you born?

.....

11. How many people are there in your family?

.....

12. Do you have any brothers or sisters?

.....

Part 2 Choose the word to complete the sentence then Ask and answer with your partner. (7 - 11)

At the restaurant.

Fruit salad   else order   medium   apple tarts   reservation   just moment

A : Hello, Have you got a reservation?

B: Yes, I have.....13.....

A : Would you like to .....14....., sir?

B : Yes, I'll have a steak and .....15....., please?

At a fast-food restaurant

A : .....16.....?

B : Two hot dogs, one large fries.

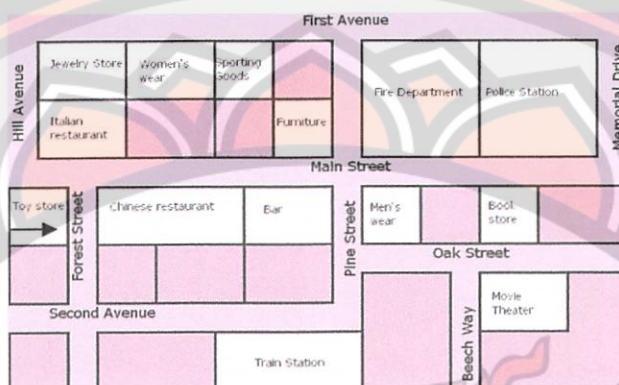
A : .....17.....?

B : Oh, yes, and one medium coke.

16.	a. What would you like to order?	b. Order what?
	c. Can I buy something?	d. Is there anything else?
17.	a. Don't you want anything?	b. And what?
	c. Anything else?	d. Will that be all for you?

มหาวิทยาลัยหอการค้า

Part 3 Look at the picture to ask and answer with your partner. (18 - 21)

Through along turn left turn right left right turn back go down opposite John is a tourist. He wants to go to the train station. Can you help him?

John : Excuse me, can you tell me the way to the train station? Please.

You : yes, exactly. you walk .....18.....main street and then.....19.....to forest street about 5 minutes. Then you.....20.....to second Avenue. And the train station is on the.....21.....

John: Oh, thank you very much.

You: You're welcome.

Part 4 Choose the word to complete the sentence then ask and answer with your partner. (22 - 30)

- .....22. daughter   a ลูกชาย
 .....23. son   b ลูกสาว
 .....24. niece   c หลานสาว

Manida collects coins. She keeps them in a book. Her hobby is collecting coins.
 Arun collects shells. He keeps them in a box. Collecting shell is his hobby. Mark's hobby is taking photos. He keeps them in his albums. Jane collects dried plants. She keeps them in a free time. Her hobby is collecting dried plants. Pamela also has a hobby. She takes postcards and keeps them in albums. Taking postcards is her hobby.

Read the story then ask and answer with your partner.

25. What does Manida collect?

.....

26. What is your favorite free time?

.....

.....27. a teacher   a คนขับรถประจำทาง

.....28. a bus driver   b ครู

29. A: ..... ?

B: Yes, I am.

a) Am I a student?   b) Is she a student?

c) Do you a student? d) Are you a student?

30. A: I'm from U.S.A. And you?

B: .....

a) I'm from Japan.   b) I'm unemployed.

c) I'm an engineer.   d) I'm sorry.

ภาคผนวก ฅ คำดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริม
ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 20 คำดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริม
ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

นักเรียนคนที่	คะแนนเต็ม (66 คะแนน)	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
1	21	47
2	25	49
3	24	48
4	27	51
5	34	52
6	22	33
7	25	51
8	27	50
9	24	50
10	24	51
11	22	35
12	26	49
13	23	48
14	23	47
15	40	53
16	25	49
17	23	47
18	25	51
19	28	52

นักเรียนคนพี่	ก่อนเรียน	หลังเรียน
20	22	35
21	23	47
22	24	48
23	38	54
24	27	47
25	23	47
26	23	48
27	21	37
28	25	50
29	22	47
30	24	51
รวม	760	1,424
เฉลี่ย	25.33	47.46

คะแนนเต็ม (66 คะแนน)

ตาราง 20 (ต่อ)

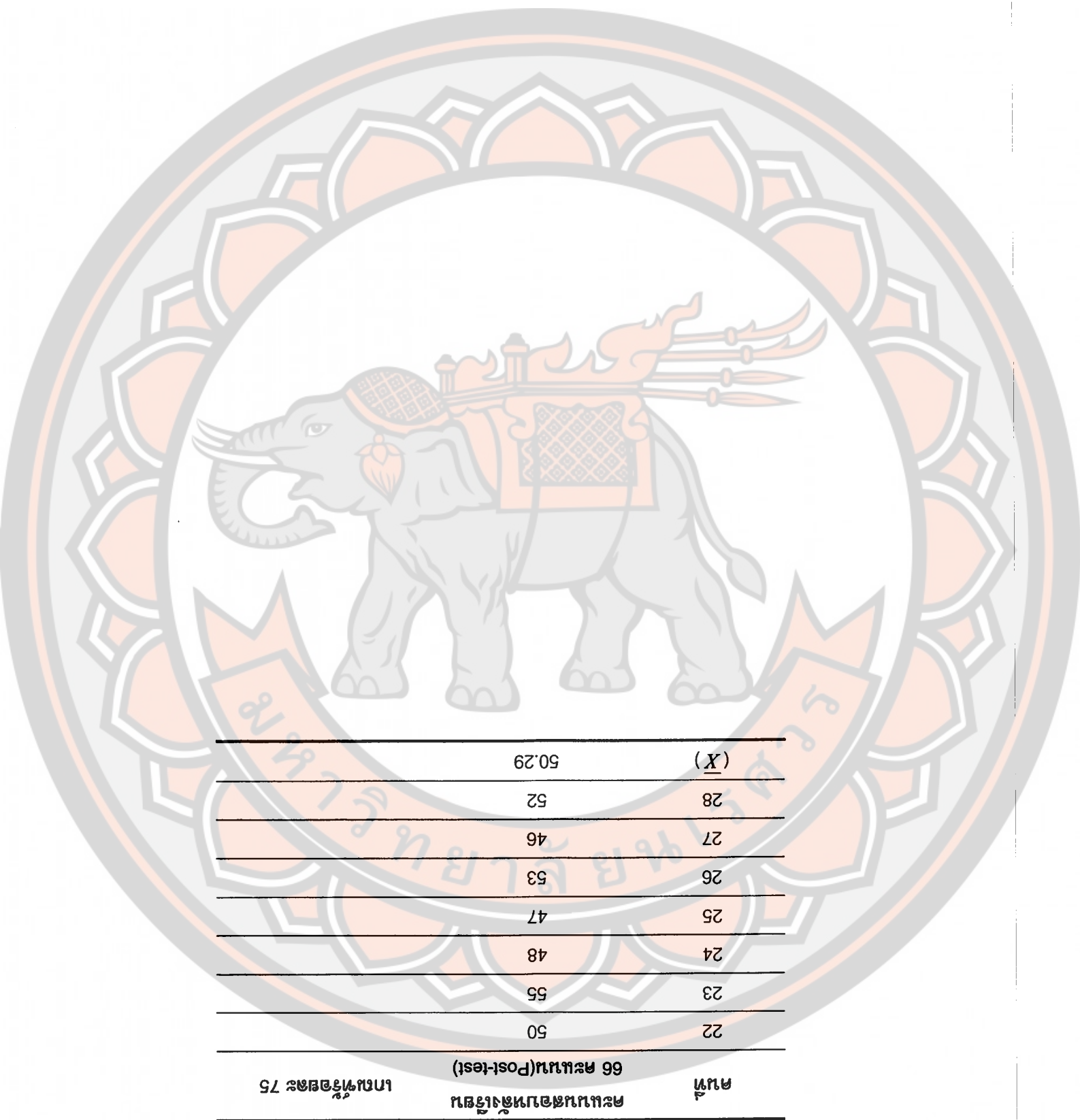
ภาคผนวก ข 1 ผลคะแนนการวัดความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ หลักสูตรด้วย
 วิธีการประเมินแบบประเมินผู้เรียนแบบรวม

ตาราง 21 ผลคะแนนการวัดความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ หลักสูตรด้วย
 วิธีการประเมินแบบประเมินผู้เรียนแบบรวมปฏิบัติ

คนที่	คะแนน (Post-test)	คนที่
1	48	1
2	49	2
3	49	3
4	52	4
5	53	5
6	47	6
7	52	7
8	51	8
9	51	9
10	51	10
11	49	11
12	50	12
13	48	13
14	47	14
15	54	15
16	51	16
17	48	17
18	52	18
19	54	19
20	49	20
21	48	21

คะแนนสอบหลังเรียน
 คะแนน (Post-test)
 เกณฑ์ร้อยละ 75

ตาราง 21 (ต่อ)

ภาคผนวก ฎ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้น
งานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 22 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้น
งานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้น
งานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 แบ่งคำถามออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต โดยทำ
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นตามสภาพจริง ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่า   แบบสอบถามมีความสอดคล้องและเหมาะสม
0 เมื่อไม่แน่ใจว่า   แบบสอบถามมีความสอดคล้องและเหมาะสม
-1 เมื่อแน่ใจว่า   แบบสอบถามไม่มีความสอดคล้องและเหมาะสม

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
ปัจจัยนำเข้า			
1. กิจกรรมง่ายต่อการเรียนรู้ของฉัน			
2. สาระการเรียนรู้ที่นำมาสร้างเป็นบทอ่านส่งเสริมให้ฉัน เกิดการเรียนรู้			
3. สื่อการเรียนรู้ทำให้ฉันเกิดความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษ			
4. ฉันคิดว่าครูมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และสอนฉันได้			
ด้านกระบวนการ			
5. กิจกรรมขั้นก่อนปฏิบัติสามารถทำให้ฉันเกิดความ พร้อมในการเรียน			

ตาราง 22 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
6. กิจกรรมชั้นระหว่างปฏิบัติทำให้ฉันเกิดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ			
7. กิจกรรมชั้นหลังปฏิบัติทำให้ฉันสามารถสรุปแบบของภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์			
8. ฉันคิดว่ารูปแบบของกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการพูดภาษาอังกฤษด้านผลผลิต			
9. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติทำให้ฉันเตรียมคำศัพท์สำหรับเนื้อหาของบทเรียน			
10. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติทำให้ฉันเกิดความสามารถด้านการพูดสนทนาตามภาระงานที่กำหนด			
11. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติทำให้ฉันสามารถสรุปการเรียนรู้รูปแบบของภาษาและโครงสร้างทางไวยากรณ์			
12. กิจกรรมก่อให้เกิดการเห็นคุณค่าด้านการพูดสนทนาภาษาอังกฤษ			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ฎ ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของรายการข้อคำถามเพื่อประเมินความ
พึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถ
ด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 23 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของรายการข้อคำถามเพื่อประเมินความ
พึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถ
ด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

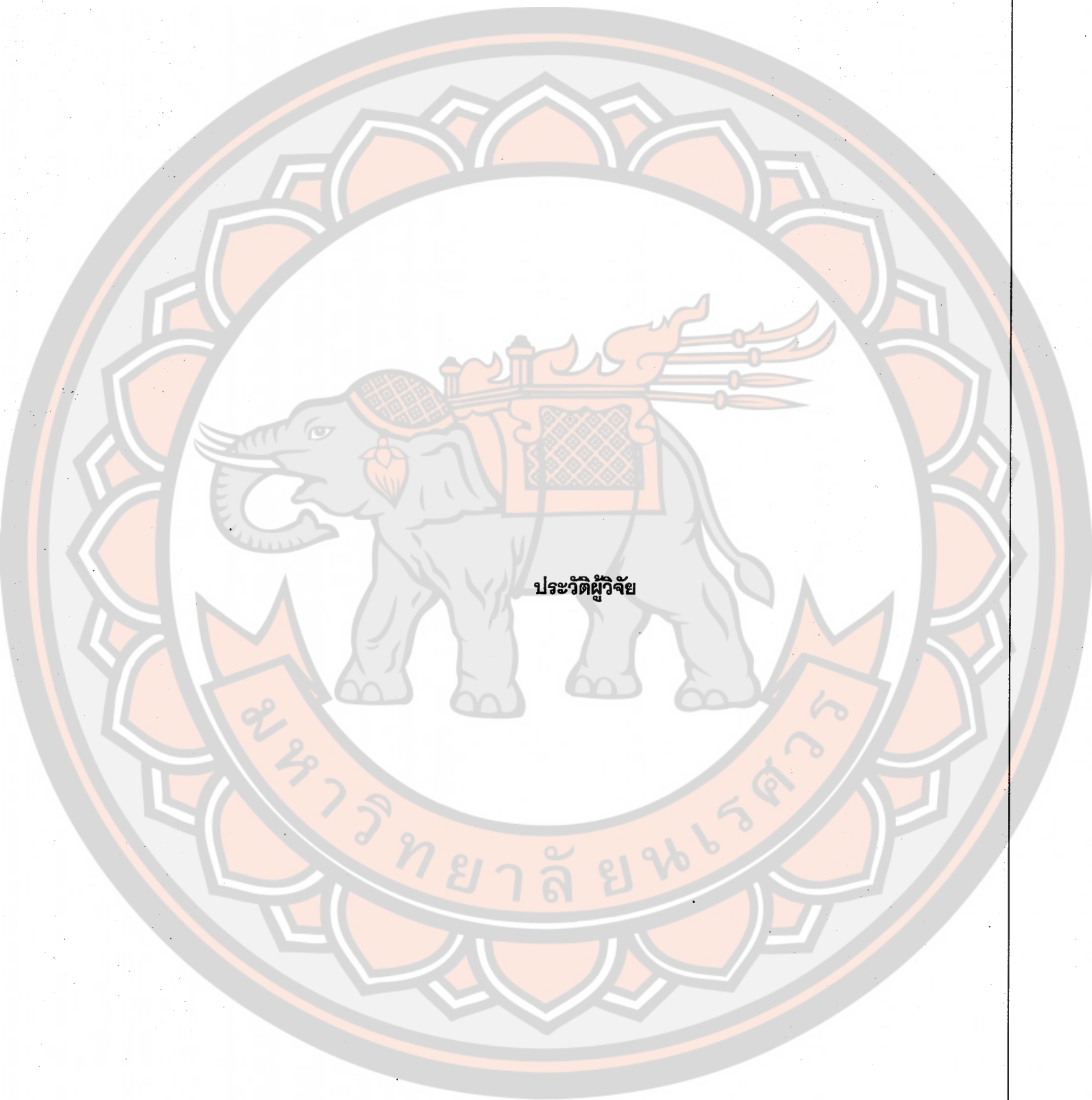
ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ผลการ พิจารณา
	5 คนที่						
	1	2	3	4	5		
1.	+1	-1	+1	+1	+1	0.60	สอดคล้อง
2.	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
3.	-1	+1	+1	+1	+1	0.60	สอดคล้อง
4.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8.	-1	+1	+1	+1	+1	0.60	สอดคล้อง
9.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
11.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
12.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ฐ ผลความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้น
งานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 24 ผลความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้น
งานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คนที่	ข้อ1	ข้อ2	ข้อ3	ข้อ4	ข้อ5	ข้อ6	ข้อ7	ข้อ8	ข้อ9	ข้อ10	ข้อ11	ข้อ12
1	5	4	4	5	5	4	5	5	5	5	5	5
2	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
3	4	3	3	4	3	3	3	3	4	4	4	4
4	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
6	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
7	5	5	5	5	4	4	4	4	3	3	3	3
8	3	4	4	3	3	3	4	4	4	4	4	4
9	5	5	4	4	5	5	4	4	4	4	4	4
10	3	3	3	3	4	4	4	4	4	4	4	4
11	5	4	5	4	5	4	5	4	5	4	5	4
12	4	3	5	4	5	4	4	5	5	4	5	4
13	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5
14	4	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5
15	4	4	3	3	3	3	3	3	3	4	3	4
16	3	3	4	4	3	3	3	3	4	4	4	4

คนไข้	ห้อง 1	ห้อง 2	ห้อง 3	ห้อง 4	ห้อง 5	ห้อง 6	ห้อง 7	ห้อง 8	ห้อง 9	ห้อง 10	ห้อง 11	ห้อง 12
17	4	4	4	4	4	4	4	4	3	3	3	3
18	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
19	3	3	4	4	5	5	4	4	3	3	4	4
20	4	4	5	5	4	4	4	4	4	4	5	5
21	4	4	4	5	4	4	4	4	5	5	4	4
22	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4
23	3	3	3	3	4	4	4	4	4	4	4	4
24	4	4	4	4	3	3	3	3	3	3	3	3
25	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	4	4
26	4	5	5	4	4	4	4	4	5	5	4	4
27	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	5	5
28	4	4	3	3	4	4	4	4	3	3	4	4

ประวัติผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยพระนคร

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล พิศมัย กิ่งสกุล
วัน เดือน ปี เกิด 10 ธันวาคม 2529
ที่อยู่ปัจจุบัน 26 หมู่ 6 ตำบลนาคำ อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี 34250
ที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนบ้านแม่อุสุวิทยา อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก 63150
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ครู คศ.1
ประสบการณ์การทำงาน
พ.ศ. 2554 โรงเรียนบ้านแม่อุสุวิทยา อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก
ประวัติการศึกษา
พ.ศ. 2552 ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

